

NOVA ГАЗЕТА

№ 32 (290) Серпня 21, 2014, Нью-Йорк

№ 32 (290), August 21, 2014, New York

БОЛИТЬ!

**МАЙДАН P.S.:
СПОВІДЬ ТЕТЯНИ ЧОРНОВІЛ** **СТОР. 10**

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

**БИТВА ЗА ДОНБАС - ЦЕ ВІЙНА
ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ** **СТОР. 6-7**

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

**ДЛЯ ПУТІНА МАРКО ПАСЛАВСЬКИЙ
БУВ «ФРАНКОМ»** **СТОР. 11**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**МОНУМЕНТИ Й МЕМОРІАЛИ
БОРЦЯМ ЗА СВОБОДУ** **СТОР. 28-27**

**НІХТО
НЕ ПЕРЕКРЕСЛИТЬ
НАШ НАРОД!**

СТОР. 20

**75 РОКІВ ТОМУ
ГІТЛЕР І СТАЛІН
ПОДІЛИЛИ ЄВРОПУ**

СТОР. 29

Сердечно вітаємо
членство, директорів,
управителів,
працівників кредитівок
та всю
українську громаду

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)
UKRAINIAN NATIONAL CREDIT UNION ASSOCIATION

2315 W. Chicago Ave, Chicago, Illinois 60622

Tel. 773 489-0050 • www.uncua.com

Connecticut-Massachusetts
Ukrainian Selfreliance New England
Federal Credit Union
21 Silas Deane Highway
Wethersfield, CT 06109
T: 800.405.4714
Branch offices:
Westfield, MA; New Britain, CT
www.usnfcu.com

Illinois – New Jersey
Selfreliance Ukrainian American
Federal Credit Union
2332 West Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
T: 888.222.UKRI
Branch offices:
Newark, NJ; Jersey City, NJ;
Whippany, NJ;
Palatine, IL; Bloomingdale, IL.
Chicago, IL
www.selfreliance.com

Maryland
Selfreliance Baltimore
Federal Credit Union
2345 Eastern Avenue
Baltimore, MD 21224
T: 410.327.9841
selfrelbaltfcu@aol.com

Michigan
Ukrainian Selfreliance Michigar
Federal Credit Union
26791 Ryan Road
Warren, MI 48091
T: 877.POLTAVA
Branch offices:
Hamtramck, MI
Dearborn Heights, MI
www.usmfcu.org

Michigan
Ukrainian Future Credit Union
26495 Ryan Road
Warren, MI 48091
T: 586.757.1980
Branch offices:
Hamtramck, MI
West Bloomfield, MI
Dearborn Heights, MI
www.ukrfutcu.org

New Jersey
Self Reliance (NY)
Federal Credit Union
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
T: 888.BANK.UKE
Branch office:
Botany Village, Clifton, NJ
www.bankuke.com

New York
Self Reliance (NY)
Federal Credit Union
108 Second Avenue
New York, NY 10003
T: 888.SELFREL
Branch offices:
Kerhonkson, NY; Uniondale, NY;
Astoria, NY; Lindenhurst, NY
www.selfrelianceny.org

New York – Connecticut
SUMA (Yonkers)
Federal Credit Union
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
T: 888.644.SUMA
Branch offices:
Spring Valley, NY; Stamford, CT;
New Haven, CT; Yonkers, NY
www.sumafcu.org

New York – California
Massachusetts – Oregon
Ukrainian Federal Credit Union
824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621
T: 877.968.7828
Branch offices:
Watervliet, NY; Portland, OR;
Citrus Heights, CA; Buffalo, NY
Syracuse, NY; Westwood, MA
www.rufcu.org

New York – New Jersey
Ukrainian National
Federal Credit Union
215 Second Avenue
New York, NY 10003
T: 866.859.5848
Branch offices:
South Bound Brook, NJ
Brooklyn, NY; Perth Amboy, NJ
www.ukrnatfcu.org

Ohio
Cleveland Selfreliance
Federal Credit Union
6108 State Road
Parma, OH 44134
T: 440.884.9111
www.clevelandselfreliance.com

Ohio
Osnova Ukrainian
Federal Credit Union
5602 State Road
Parma, OH 44134
T: 440.842.5888
www.osnovafcu.com

Pennsylvania – New Jersey
Ukrainian Selfreliance
Federal Credit Union
1729 Cottman Avenue
Philadelphia, PA 19111
T: 888.POLTAVA
Branch offices:
Jenkintown, PA
Philadelphia, PA; Trenton, NJ
www.ukrfcu.com

Pennsylvania
Ukrainian Selfreliance
of Western Pennsylvania
Federal Credit Union
95 South Seventh Street
Pittsburgh, PA 15203
T: 412.481.1865
www.samopomich.com

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА В ЙОНКЕРСІ

Вітає своїх працівників, членство
та всю українську громаду

**з 23-ю річницею
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!**

Нинішнє свято Україна зустрічає, боронячись від зухвалого російського агресора, який напав на українську землю. Але немає сумніву, що Україна переможе, а разом з нею путінське зло переможе все світове українство, яке докладає чимало зусиль, щоб допомогти Україні.

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

Щирі вітання

з нагоди 23-ої річниці

Незалежності України

всім українцям на рідних землях та в діаспорі.

Бажаємо витривалості,

сильної віри

та надії у краще

майбутнє України та

кращої долі її народові.

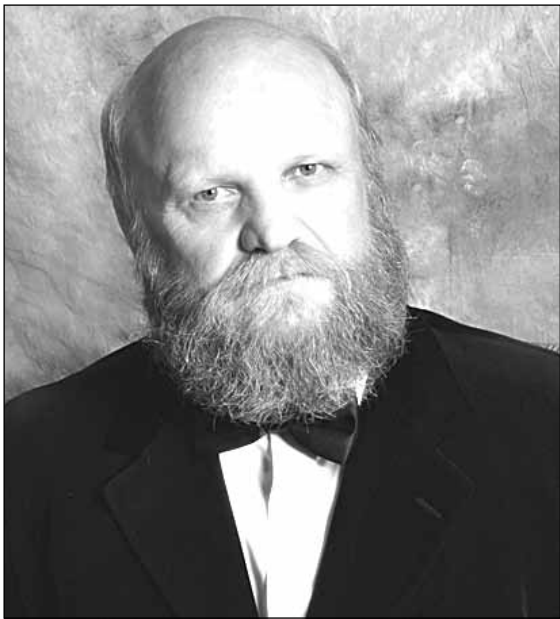
*Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!*

- Василь Симоненко

**Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК**

**SELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNION**

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Коли цей випуск «Нової газети» потрапить до ваших рук, до Дня Незалежності України залишиться всього два дні. Як швидко плине час – неначе все це було тільки вчора, а вже виповнюється 23-тя річниця від того історичного серпневого дня, коли Україна проголосила себе вільною. Здавалося, що за цей час можна було стати великою, можливою, європейською державою, громадяни якої нищилися б, що живуть у такій країні.

Натомість, 23-ту річницю своєї незалежності Україна зустрічає в стані війни з нашим одвічним ворогом – імперською Росією, яка навівишись західних доларів та євро, знову заходила «собирає землі руські». Цього разу «собирає» виступає недобитий кадебіст Володимир Путін, якому не дають спокою лаври Івана Грозного, Петра I та Йосипа Сталіна. Зрозумівши, що без України нова Російська імперія неможлива, він зухвало захопив Крим, а потім розв'язав справжню війну на Донбасі. Але якщо в Криму він не зустрів майже жодного опору, то на Донеччині та Луганщині його бандитам-диверсантам з ФСБ та ГРУ, а також найманцям, які за гроші готові вбивати своїх же земляків, дали по зубах. Казки Путіна про повну деморалізованість українського війська та його неадекватність чинити опір російській агресії виявилися міфами.

Війна з Росією об'єднала всю Україну. Немає більше поділу на Схід і Захід, російськомовних і україномовних. Громадяни України усвідомили, яка страхотлива гідра живе на півночі їхніх кордонів і об'єдналися в єдиній боротьбі проти неї. Жодні путінські танки, артилерійські установки, системи залпового вогню не допомагають – українське військо дотискає диверсантів Путіна та найманців-бандитів, і воєнні дії йдуть вже на вулицях Луганська й Донецька.

Але разом з перемогами приходять зі Східного фронту й сумні звістки. Свобода дається українському народові дорогою ціною. В українські міста, містечка й села йдуть з Донбасу домовини. Гинуть молоді хлопці, які захищають честь і волю України. Це жертви розв'язаної Путіним війни. Їхні могили не дадуть забути українцям цієї війни й назажди запам'ятають, що на північному сході нашої держави завжди може з'явитися черговий Путін.

А тому після війни треба зробити все можливе й неможливе, аби стати членами Євросоюзу й НАТО. Тільки членство в цих організаціях гарантуватиме Україні економічну, політичну й військову безпеку. Після путінської агресії ставлення громадян України до членства в цих структурах різко змінилося – більшість українців виступають за членство як в ЄС, так і в НАТО.

По війні слід повернутися до вимог Майдану, які нинішня влада намагається всіляко затушувати, аби вони якнайшвидше забулися. Але Україна після Майдану й війни на Сході стала іншою. Вона вже не допустить диктатури й не допустить такого нахабного пограбування того, що належить не коломойським, ахметовим, фірташам і пінчукам, а всім. Якщо президент Порошенко після закінчення війни з Росією не розпочне боротьби з корупцією, яка буквально просякла в усі пори українського суспільства, на нього та його оточення чекає новий Майдан.

Бо джерелом влади в демократичному суспільстві є народ. А в тому, що Україна після стількох жертв і рік крові вже не буде недемократичною, сумніватися не доводиться. А тому, хоч і зустрічаємо ми нинішній День Незалежності зі слозами на очах вірмо: через Майдан і перемогу на Сході України народжується нова, наша, українська Україна. По-справжньому вільна, справедлива до маленької людини, чесна й очищена.

Зі святом, вас! З Днем нашої незалежності!

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Мабуть, у кожного українця, де б він не проживав, котрий думає хоч трохи про добро власної нації та держави, перед святкуванням річниці незалежності проявляються певні почуття та роздуми. Так само й у мене, і хоча здебільшого ці почуття та роздуми базуються на фактах, кожна людина інтерпретує ці факти по-своєму, тому з'являються різні враження, прояви почуттів, аналізи, думки та висновки. Напевно, всі вони заслужені та варті нашої, як нації, уваги.

Як для мене, останній рік був для української нації та держави, мабуть, найбільш насиченим, як позитивними, так і негативними подіями. Внаслідок чого українська держава та нація, тобто та частина, яка залежна у своєму щоденному житті

До боротьби проти путінської агресії приєдналося все світове українство, це 20 мільйонів українців і українок

23-ТІ РОЗДУМИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ

від фізичного добробуту цієї держави, а також та, котра живе відносно інакшим буденням, але черпає свою духовність від тієї держави, збагатилися, але разом з тим зазнали серйозних поразок.

Відбулася третя революція від часів ухвалення Декларації про суверенітет (перша – «Студентська на граніті», друга – Помаранчева. Цим разом – під назвою Євромайдан, що саме по собі вказує на динаміку, але й також на брак стабільності). Цього року відбулися, напевне, найбільш демократичні вибори в історії молодшої держави, але відбулося також чуже й вороже зазіхання на територіальну цілісність України, яке поширилося на значній частині її території. Сам Майдан окреслили як Революцію Гідності, бо, дійсно, це був прояв волі народу, а сам народ показав себе надзвичайно гідним, поміркованим, витривалим, але принциповим. На противагу, вороги Майдану показали зовсім інше обличчя людської поведінки.

В економічній площині не було й не могло бути росту, оскільки більше часу народ стояв на барикадах, а після, на додаток, треба було розбудувати тривалий час занедбану, а то й навмисно знищену оборону держави.

До того ж здійснювалася злослива політика Росії щодо бойкоту українського продукту. Не можна не згадати й безсовісне та нахабне розкрадання народного майна, символом якого стало «Межигір'я».

Не знаю, чи зможе вирівняти ці явища асоціація України з Європейським союзом, кредити Міжнародного валютного фонду та допомога країн-друзів України.

Мабуть випадково ці вагомні події відбулися у 200-у річницю народження духовного батька української нації Тараса Шевченка, який присвятив своє життя, щоби

пробудити український народ. Велич Тараса Григоровича у його невмирущості та актуальності навіть сьогодні. Для багатьох учасників Майдану закликом до дії, напевно, служили слова пророка: «Борітеся – поборете», а Україна у 23-тю річницю віщує, що остаточно з перемогою над московським наїзником Україна стане «оновленою землею» без «врага, супостата».

Тому що, на 23-й річниці Незалежності держава Україна є демократичною європейською державою, яка, однак, знаходиться у стані війни. Все ж таки українська нація скріпилася у своїй єдності, Схід і Захід стали одним цілим, народ змужнів та виріс, поборов корумпований і ворожий режим та впровадив народну владу з демократичним устроєм, однак у меншому територіальному обсязі, з огляду на втрату Криму та воєнні дії у двох східних областях. Обов'язком кожного українця є допомогти вигнати окупанта та зберегти Україну в її територіальній цілісності, такою, якою вона була 24 серпня 1991 року.

Американський президент Джон Кеннеді у своїй першій президентській промові у 1961 році зробив звернення до духовності американської нації. Він доручив їй не ставити запитання, що держава може дати їм, а радше, спитати себе, що вони, американці, можуть дати своїй державі.

Всенародно обраний український президент Петро Порошенко у своїй першій президентській промові у червні цього року сказав такі слова: «Наш народ ніколи не був таким сильним, як тепер. Але свобода не дається раз і назавжди. За неї треба постійно боротися. Мир, якого ми сподіваємося досягти найближчим часом, не буде тривалим, якщо ми належним чином не зміцнимо нашу безпеку. Щоб мир став довготривалим, нам слід при звичаїтися

до життя в умовах постійної бойової готовності. Ми повинні тримати порох сухим».

А завершив свою промову таким спостереженням: «Немає сумніву в тому, що ми здолаємо всі труднощі. Відстоїмо територіальну цілісність нашої держави, забезпечимо мир та спокій. Нас уже ніхто не оберне на рабів криміналу та бюрократії, на прислужників колоніальної влади. Нас підтримує цілий світ. За останні три дні я мав можливість пересвідчитись в цьому. Навколо ідеї незалежності, свободи, гідності, правової держави, європейської інтеграції об'єдналася вся Україна і все світове українство».

В реаліях географічного розташування України слова обох президентів говорять нам одне – всі українці, де б вони не жили, повинні «призвичаїтись до життя в умовах постійної бойової готовності», як психологічної, так і фізичної. Україна буде такою державою, якою ми, українці, її зробимо. Не обдурюймо себе, що росіяни – наші друзі. Вони стануть не ворогами тільки тоді, коли ми будемо сильними. Ми не надіємось на окремі симпатії чи протекції інших держав. Наша мета – повна інтеграція в Європейський Союз і повне членство в НАТО, як єдиний, основний захист від психопатів у Кремлі.

Все, що має Українська держава, здобуто нашими українськими силами, кров'ю та потом, при допомозі чесних і добрих друзів, яких ми заангажували. Відзначення 23-ї річниці незалежності – це ще одна нагода відновити свої національні зобов'язання перед Богом, нашим народом та його державою. Радіймо, бо наш народ вільний. Однак, не дозволяймо собі та іншим легковажити нашою тяжко здобутою незалежністю. Слава Україні!

Аскольд Лозинський
Фото Романа Верхняка

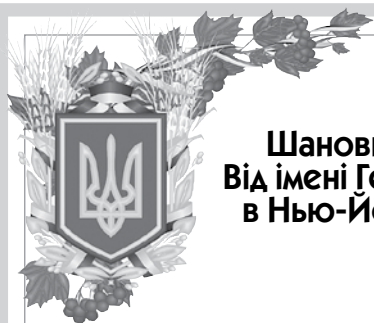
Дорогі українці!

Цього року Україна відзначає свій 23-й День незалежності. Це свято, за яке боролись і жертвували своїм життям багато поколінь українців. Ми заплатили за свою незалежність високу ціну, пройшовши через горнило воєн, голодоморів, депортацій, репресій. Але ми вистояли й перемогли. Відкинувши пута «радянщини», українці вибрали для себе важкий, але єдино правильний шлях – повернення до Європи. І коли їх захотіли звернути з цього шляху, вони відстояли своє право на краще майбутнє під час Революції Гідності, продемонструвавши усьому світові, що ми вміємо жити, боротись та перемагати як зріла європейська нація. Ціною життів своїх кращих синів та завдяки рішучості й незламності нашого народу, ми отримали реальний шанс побудувати демократичну європейську державу. І саме у той переломний для України час, коли ми тільки-но розпочали свій рух уперед, Росія, цинічно нехтуючи усіма основоположними принципами й нормами міжнародного права, розпочала віроломну й підступну агресію проти нашої держави, створивши реальну загрозу безпеці не лише в європейському регіоні, але й в усьому світі.

Сьогодні, через 23 роки нашої незалежності, ми змушені знову відстоювати її зі зброєю в руках. Сьогодні знову гинуть наші найкращі сини й доньки. Тому цього річчя свято ми зустрічаємо із болем у серці. Ми згадуємо загиблих і молимося за тих, хто нині воює проти агресора та його найманців. Але ми знаємо, що не самотні у нашій біді. З нами українці усього світу, які роблять все можливе, щоб допомогти Україні та українській армії. Ми дякуємо за підтримку нашим партнерам, і в першу чергу – Сполученим Штатам, Європейському Союзові та іншим нашим відданим друзям. Ми сповнені рішучості захистити нашу країну, і я впевнений, що ми переможемо, бо правда на нашому боці!

У цей день хотів би побажати усім мужності, терпіння віри у щасливе європейське майбутнє України та українського народу. Слава Україні!

З глибокою повагою, Надзвичайний і Повноважний
Посол України в Сполучених Штатах Америки Олександр Моцик

Шановні співвітчизники! Дорогі друзі!
Від імені Генерального консульства України
в Нью-Йорку вітаю Вас з 23-ю річницею
Незалежності України!

24 серпня 1991 року на позачерговій сесії Верховної Ради України було ухвалено Постанову та Акт проголошення незалежності України. З цього моменту Україна стала незалежною державою з неподільною та недоторканою територією, на якій чинними є тільки власні Конституція, закони та постанови уряду. Виміром щасливої долі будь-якого народу є його незалежність. Це – найвагоміше надбання, здобуте наполегливою боротьбою й невтомною працею, окроплене кров'ю, випестуване в думках численних поколінь багатовікової історії свободолюбної країни. Віками прямуючи до незалежності, українці, не покладаючи рук, не схиляючи голови, не шкодуючи сил і життя, наближали, молячись до Господа, цей омріяний день. Сила національного духу та єдність у визначальні історичні моменти допомагали нам здолати всі труднощі на шляху розбудови й зміцнення державності.

Наразі наша країна переживає суворі випробування. Але, як і багато століть тому, український народ дасть гідну відповідь на всі виклики сьогодення. Ми обов'язково переможемо. Суверенна й соборна Україна стане сучасною європейською державою – заможною і сильною. Сьогоднішня висуває перед кожним із нас високі вимоги, спонукає до особливої відповідальності перед собою, країною, Богом, перед поколіннями, які прийдуть після нас, адже незалежність – основа людської й національної гідності, вона робить нас вільними й сильними, формує нове мислення та світогляд, вимагає від нас виважених вчинків і усвідомлених дій. Вітаючи один одного з цим святом, бажаю усім нам миру, добра та злагоди заради процвітання нашої країни, а відтак – і кожної родини.

Слава Україні!

Генеральний консул України
в Нью-Йорку
Ігор Сибіга

ПРИВІТАННЯ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ВІД ПОСТІЙНОГО
ПРЕДСТАВНИКА УКРАЇНИ ПРИ ООН, ПОСЛА ЮРІЯ СЕРГЕЄВА
З НАГОДИ 23-Ї РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Шановні друзі!

Від імені українських дипломатів в Організації Об'єднаних Націй вітаю усіх вас з 23-ю річницею незалежності України.

Усі великі успіхи нашої держави складаються з успіхів кожного небайдужого українця. Тож у переддень найважливішого свята України щиро покладаюся на успіх наших спільних дій і продовження активної співпраці, яка єднає нас.

Непроста ситуація в нашій державі, яка зіткнулася з безпрецедентними викликами та прямим зазіханням на суверенітет, територіальну цілісність та безпеку власних громадян, вимагає нашої консолідації та неухильної відданості справі обстоювання національних інтересів України.

Традиційно вітаючи вас з головним державним святом, хочу виголосити слова вдячності за вашу незмінну увагу до діяльності українських дипломатів в ООН, дієву допомогу, мудрі поради та думки. У цей час, коли народ України обстоює цінності та вільний вибір своєї долі, неоціненним є сприяння, яке надають нашій державі українські організації США та усього світу.

Впевнений, що наша тісна взаємодія й надалі з успіхом сприятиме досягненню нашої спільної мети – щоміцнішому утвердженню Української держави в світі.

Сердечно бажаю вам, дорогі друзі, щастя, радості і добра.
Слава Україні!

Постійний представник України
при Організації Об'єднаних Націй,
посол Юрій Сергєєв

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Наш співрозмовник: Вахтанг КІПІАНІ – відомий український журналіст та історик, головний редактор інтернет-видання «Історична правда». Народився 1 квітня 1971 року в Тбілісі. У 1994 році закінчив історичний факультет Миколаївського педагогічного інституту. У жовтні 1990 року брав участь у студентському голодуванні на Майдані Незалежності в Києві. В березні 1991 року заснував і очолив миколаївську філію Української студентської спілки (згодом – Союзу українського студентства). Був членом Народного Руху України (1990-1992), Української Республіканської партії (1990-1996).

Має низку нагород за професійну діяльність: найвища відзнака НРУ «За заслуги перед українським народом» II ступеня, відзнака ім. Степана Бандери, лауреат конкурсу на кращу публікацію в пресі про український правозахисний рух в СРСР, лауреат конкурсу публіцистики ім. В'ячеслава Чорновола, лауреат премії ім. Олександра Кривенка «За поступ у журналістиці», лауреат національної телевізійної премії «Телетріумф».

Одружений, разом з дружиною Тетяною виховують троє дітей. Мешкає й працює в Києві.

В історії багатьох країн були війни за незалежність. Думаю, якраз настала черга нам назвати свою війну – війною за виживання. Тому що тут йдеться і про незалежність людей від держави, як авторитарного режиму, що ми бачили в образі й подібні режиму Януковича, і за виживання громадянського суспільства, і про виживання держави – можемо й маємо вижити як держава. В даному разі Путін напав на Україну не як на державу, її інституції, кордони, він не тільки робить нас заручниками своєї імперської політики, а й зазіхає на кожного з нас. І те, що відбувається всезагальна, всенародна мобілізація людей, а таких виявилось в рази більше, ніж ми думали, це означає, що люди також розуміють, що

хворий і в цій площині треба шукати пояснень того, що він робить з Україною. Він імперець, людина, яка створює нову або відтворює ту імперію, яку колись будували російські імператори й радянські генсеки. І його логіка в цій імперській парадигмі абсолютно зрозуміла: брати під контроль ті верстви населення, які піддаються, тобто, можна не переходити кордони, але тримати в покорі мільйони людей, десятиліттями годуючи їх серіалами про мудрих радянських смершівців, чекістів, Сталіна як ефективного менеджера і т.ін. Адже 90 відсотків книжкової продукції і продукції телебачення в Україні або з Росії, або зроблені за «матрицею» «старшого брата». У 2000-х роках в Україні багато подій відбувалося

Вахтанг Кіпіані під час однієї із зустрічей з читачами

ВАХТАНГ КІПІАНІ: «НИНІШНЯ ВІЙНА НА ДОНБАСІ – ЦЕ ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ»

Миколаївський Майдан своєю незламністю не поступався київському

– Чи міг би ти провести історичні аналогії з тим, що нині відбувається в Україні?

– Те, що зараз переживає Україна, – безпрецедентне. Принаймні три останні покоління точно ніколи не стикалися з подібними подіями з часів Другої світової війни. Років два тому ми на «Історичній правді» робили топ-50 найважливіших подій України і коли зараз дивишся на той список, розумієш, наскільки дрібними видаються наші віхи з огляду на сьогоднішнє: тепер – небесна Сотня, Крим, війна на Сході... Ці події легко «закривають» собою ті, які ще недавно здавалися дуже вагомими в новітній історії незалежної України. Тому виклик, який зараз Україна отримала від Росії, як призвідника цієї ситуації, безпрецедентний і я приєднуюсь до думки, що на кону стоїть саме існування незалежної Української держави. Тому в своїх блогах, коментарях намагаюся називати те, що сьогодні відбувається в Україні й довкола неї, війною за незалежність.

русифікація не в мовному сенсі, а перенесення російських політичних практик на нашу територію означатиме, як мінімум, погіршення нашого вільного життя, як би там не було, і зникнення українців як суб'єктів української політики.

Я точно не хочу, щоб ми стали білорусами в своїй країні – громадянами, від яких нічого не залежить, функція яких лише бути «одобряком» для дій чинної влади.

Ми можемо робити помилки і ми їх робили. Це ми, громадяни України, привели до влади Януковича, але ми могли й виправити цю помилку, якби не чинник Росії, який як зовнішня інфекція завжди сильніший в організмі, що втрачає опірність. Тому війна має закінчитися нашою перемогою – іншого варіанту просто немає.

– Для чого Путіну ця війна? Він справді «ментально хворий», як дедалі частіше дискутується ця думка, чи має якусь надмету?

– Він не хворий. Я не підтримую логіки, що Путін – ментально

всупереч волі Кремля. І вибір-2004 року, і відстоювання цього вибору, і декларація освіченої частини українського суспільства про приєднання до Європейського Союзу – це позиція українського громадянського суспільства. Але Путін нас хоче розвернути в протилежному напрямку.

– У продовження запитання про історію хвороби. Ти кажеш, що російський президент не хворий. Але чому російське громадянське суспільство, яке завжди мало й має високий коефіцієнт інтелектуалів, вільнодумців, дисидентів так масово підтримує свого президента? Йдеться навіть не про політичні надії, а елементарний гуманізм – чи можна назвати здоровим суспільство, яке підтримує вбивство мирних людей – дітей, жінок, стариків...

– Російське суспільство хоче за рахунок маленьких зовнішніх перемог компенсувати власну неспроможність мати вільну країну в себе. Згадайте, імперська логіка

Кремля була такою: «Ви маєте трошки потерпіти, але вже наступне покоління житиме при комунізмі». Два десятиліття російським людям втовкмачували, що розвал Радянського Союзу – найбільша геополітична катастрофа ХХ століття, і Росія в ній найбільше постраждала. Притому, що Росія не втратила ані сантиметра своєї «канонічної» території. Відвалилося те, що Росією ніколи не було: Таджикистан, Естонія, Литва... Україна також ніколи не була Росією, лише час від часу вона входила до її складу. Індія також була в складі Великої Британії, але ніколи не була Англією.

Для людини ж, яка живе в Москві чи Петербурзі, Україна – це теж її країна, але для людини, яка живе в Києві, а тим більше у Львові, в абсолютній більшості випадків, Петербург – це «не моя країна». Це прекрасне місто, але чужої країни. У світі всі ці процеси, які були відривками імперських систем, закінчилися в ХІХ – ХХ століттях. Але Росія хоче якось самоствердитися. Вона має ядерну зброю,

космічну програму, справді велику культуру, мову, яка панує на одній шостій земної кулі. Мова – це прекрасний інструмент підкорення, «soft» підкорення. І Росія це донедавна ефективно в Україні демонструвала, поширюючи через російську мову антидемократичні, а для нас, українців, зловісні ідеї. Вона могла б іти цим шляхом поглиблення «м'якого підкорення» й далі, але Путін не захотів чекати. Путін хворий не в психічному сенсі, а, мені здається, фізичному. Він хоче показати, що він мачо, а насправді, як у тому анекдоті, він – «чмо». Людина, яку насправді ніхто не любить. Подібно до Медведчука. Те саме роздягання, те саме демонстрування тіла, м'язів, так само молода дружина, а насправді – живий мрець. Думаю, він не захотів чекати й так поспішає тому, що хоче встигнути повернути Україну на іншу дорогу.

– Продовжити місію Петра Першого...

– Звичайно. І Петра Першого, і Олександра Невського, і Петра Столипіна, і Йосипа Сталіна... П'ять років тому, готуючи проект «Великі українці», ми задавалися запитанням: хто переміг би в Росії, якби проводили аналогічне опитування «Великі росіяни». І після нашого проекту такий проект в Росії був. Там, як зазвичай, було багато фальсифікацій. У них це проводив Перший телеканал, провладний. У нас був чистий листок паперу, куди люди могли вписати, кого хотіли, а в Росії роздали список, затверджений Академією наук, потім двічі зупиняли голосування, бо народ голосував зовсім не за тих героїв. У підсумку в Росії переміг Олександр Невський, що пояснювалося короткою тактичною перспективою тодішньої політики – тоді головним ворогом Російській імперії здавалися Польша й Європа загалом, і Олександр Невський був тією легендарною особою, яка порозбивала всі європи.

Насправді ж, з точки зору історичної правди, це великий міф (О.Невський був безсилим васалом Золотої Орди, який платив їй данину і боявся її намісників як вогню). Але цей вибір «головного російського героя» дуже показовий. Якби переміг Пушкін, Гагарін, Ломоносов – це був би вибір, гідний культурної цивілізованої нації. Але сучасним росіянам потрібен герой, який перемагає Європу, – і тому переміг маленький васал Орди...

– А кого обрали українці?

– Голосування проводив канал «Інтер», куди я пішов працювати на рік, щоб подивитися кухню подібних всенародних голосувань в царині історії. Такі проекти проводилися в різних країнах. Наша ж ідея полягала в тому, щоб виміряти температуру суспільства.

Насправді переміг Степан Бандера, але переможцем оголосили Ярослава Мудрого.

Є стаття на «Українській правді» про те, як вкрали великого українця, де я якраз описую технології, про те, як гроші було перераховано від одного мобільного оператора до іншого і як це робили Табачник з Горбалем – депутатом-регіоналом. Горбаль образився на мою публікацію, подав позов. Був навіть суд, який не виніс жодного рішення.

Після фіналу конкурсу, на фуршеті, доктор історичних наук, професор, академік, экс-віце-прем'єр з гуманітарної політики Дмитро Табачник виголосив такий «спіч»: «Я міг би «трахнути» Бандеру Щербицьким, але не зробив цього, бо Щербицький – фігура з минулого. Але я вирішив обрати князя Ярослава Мудрого – фігуру, яка об'єднує Україну...»

Притому, повторюю, в реальності переміг Степан Бандера. Це означає, що український народ такий патріотичний? Ні. Я бачив дуже багато «респондентів», які не є націоналістами й зовсім не подібні на радикалів. Більше того, значна частина, тих, що голосували за Бандеру, була російськомовною...

– Чому ж вони тоді за нього голосували?

– Це був 2008-й рік. Початок кінця «помаранчевої» команди. Це коли Тимошенко боролася проти Ющенка, а Ющенко укладав угоди з Януковичем, Юля вела переговори з Путіним. Тобто, це коли війна всіх проти всіх. Деморалізація призвела до пошуку простого рішення – починається підйом партії «Свобода» під гаслом «Бандера прийде – порядок наведе!» Люди, по суті, хотіли знайти силіну руку, який хотіли довірити своє майбутнє. У таких країнах, як Росія, це призводить до імперської логіки, а в Україні – до визвольної. Голосуючи за Бандеру, вони голосували за вільну перспективу. У сенсі можна жити на вулиці Бандери і бути вільною людиною, але не можна жити на проспекті Леніна і бути вільним. Тобто, це було суто протестне голосування.

– Якби сьогодні було таке голосування, кому надали б перевагу українці?

– Це неможливо передбачити. До початку офіційного голосування ми проводили попередні голосування в двадцяти містах: Ніжині, Бахчисараї, Ялті, Луць-

ку... Бандера ніде не перемагав. Скрізь був Тарас Шевченко, Богдан Хмельницький, Леся Українка, брати Клички... Тобто, люди керувалися мирною логікою. Але в процесі розгортання політичних подій радикалізація відбулася на очах. Різниця між Степаном Бандерою, хірургом Миколою Амосьовим і Тарасом Шевченком була відповідно 400-600 тисяч голосів. Надолжити її без фальсифікацій було просто неможливо. Я чув репліки людей, які заповнювали анкети: «А скільки треба ще, щоб переміг Степан Бандера? Щоб вони побачили, що так далі жити не можна...» Це було справжнє народне, неполітичне голосування, до останнього тижня. За добу до кінця голосування Бандера залишався першим, а Ярослав Мудрий – четвертим, відстаючи приблизно на 140 тисяч голосів!

мо, як люди, які повертатимуться з фронту: командири батальйонів, керівники загонів самооборони, ті, що готові були віддати свої життя за ідеали Майдану, почнуть впливати на київську політику. Порошенко-Яценюк-Турчинов забули, що до 2014 року в українців був страх кидати коктейлі Молотова, а тепер є сотні-тисячі людей, які не бояться цього робити. Тому, коли відступить більша небезпека, вони це зроблять або, принаймні, зроблять спробу нагадати, чому постав Майдан і заради чого віддали життя Небесна сотня і тисячі інших героїв сьогоднішньої України. Боюсь, що їм заперечити буде нічим. Бо не покарані і навіть не тримаються в СІЗО сотні виконавців «середньої ланки», які нікуди не втекли, як Янукович чи Захарченко, не кажучи вже про Табачника.

чого їм голосувати за свою політичну смерть. Вони циніки, негідники й злочинці, але не самогубці.

Зараз ми бачимо гальмування процесу очищення України. Немає реформ, про які дуже багато говорить Яценюк, їх просто не існує в реальності. Порошенко – мудра людина, яка розуміє ці виклики, але він думає, що з усіма можна домовитися: і з Путіним, і з Заходом. Але є ситуації, коли домовлення неможливі...

– Після того, як маємо перший досвід, що це за війна, як змінилися настрої серед мешканців так званої Новоросії?

– Історично Новоросія – це плід політики Катерини II. Я жив десять років у місті Новоросійську на Кубані, яка не входила до катерининської Новоросії. Тому Новоросія – це те, куди свій імперський камінь змогли Петербург чи Кремль докинути.

байдужі. Коли ж узимку 2013-2014 року вибухнув Майдан, всі виявилися гіперпатріотичними й діяльними. І не на словах. І не просто одягнувши вишиванку. Ночами стояли на миколаївському Майдані, який неодноразово знищували, їх тягали до суду, їх били «тітушки»... Це звичайні російськомовні вчорашні обивателі. Кожен день я прозрівав. І те, що Миколаїв – одне з небагатьох міст, де фізично був знищений Майдан, це свідчить про те, що ми недооцінювали свій народ. Сьогодні Миколаїв весь замаяний синьо-жовтими прапорами. Тому дискусія щодо мірила, опізнавальних знаків українства, мені здається, має зміститися. Це вже зовсім нова нація... Тому в Путіна інших шансів, без зброї, не було.

– У цьому ряду чи можна вважати винятком Крим, який масово підтримував Путіна?

Фото на згадку з київським гостем після зустрічі української громади Пасейку (Нью-Джерсі), ініційованої тамтешнім відділом «Нової української хвилі»

Думаю, що сьогодні, після початку війни, логіка захисту країни викликала б ще більшу радикалізацію. В нашому варіанті Роман Шухевич був 12-им, Мазепа – 11-им. Сьогодні ж, впевнений, люди, які асоціюються з визвольною антимосковською боротьбою, звільненням від імперії, піднялися б на перші сходинки.

– Чи є відомості, де сьогодні знаходиться найбільший історик часів Януковича Дмитро Табачник?

– У Києві. Він був навіть на інавгурації президента Порошенка. Наскільки знаю, безперешкодно працюють усі його бізнеси: готелі, земельні володіння, видавництва... Не чув про жодні претензії правоохоронних органів до нього...

– Чому так?

– Це влада купців. Логіка Порошенка, логіка Яценюка, логіка Турчинова – це логіка гендлярів. Вони завжди домовляються заради прибутку. Я не кажу про корупцію. В даному разі – прибутку політичного. Вони думають, що можуть з усіма домовитися. Як тільки закінчиться війна на Сході, ми побачи-

– А як з питанням люстрації?

– Багато часу втрачено, досвід Саакашвілі показує, що є речі, які не можна розтягувати в часі. Альтернатива в тому, що треба боротися не з минулим, а з системою, яка перейшла і в сьогодні. Є конкретний злочинний режим Януковича, який убив людей і призвів до громадянської війни. Це можна було вирішити в межах люстраційного процесу, коли ніхто не має доводити конкретну провину особи, але за певною ознакою, критеріями людина піддається покаранню. Тобто, працював у системі міністерства внутрішніх справ на посаді начальника-замначальника департаменту і до міністра? До побачення. Без права обіймати відповідні посади. Треба було в 20-х числах лютого взяти й «відрізати» Партію регіонів від парламенту. Це було б законно, й суспільством сприйнято як єдино можливий спосіб виходу із ситуації. 16 січня ці люди голосували за фашистські закони, а тепер вони самі мають проголосувати за новий виборчий закон і вони, звісно, не голосують. У них немає жодного раціонального аргументу, для

Історія Новоросії на території України – це історія із заангажованого підручника, з книжки. Ніхто в Україні до весни 2014 року не мріяв, не жив, не опонував Києву категоріями Новоросії. Навіть у Партії регіонів у її риториці не було такого слова, навіть того, що маєтсья на увазі під цим поняттям. Бо суспільство не підтримувало ніяких «Новоросій». Народ України різний, але і українці, і «українці» почувують себе одним народом. Путін цього не враховував, він цього з Кремля не бачить. Зрозуміло, залежність від російської політики, російського телебачення висока. Вона робила з українців «українцев», але не робила «русских людей».

– А які настрої там панують тепер?

– Я жив у Миколаві 7 років, вчився там у місцевому Миколаївському педінституті. Йі недооцінював багатьох своїх миколаївських приятелів, які завжди були підкреслено байдужі до будь-яких проявів українства. До всього, що традиційно асоціювалося з цим поняттям, – мова, пісня, вишиванка – всі мої російськомовні приятелі були

Крим залишався відрізнаним шматком. Він жив своєю логікою, там процеси українізації, не мовної, а політичного процесу, зокрема, не відбувалися. Крим продовжував жити радянськими фобіями: святкувати радянські свята, ненавидіти Захід, класти квіти до пам'ятників Леніну. Крим був більше зрозумілим Росії, тому Росія забрала те, чого не можна було захистити.

Я постійно шукаю відповідь на запитання: чи був шанс на опір в реальній ситуації? Не було. Хоча я думав, що Росія легко візьме Севастополь, але не Сімферополь. Бо коли ми проводили опитування в контексті «Великі українці» в тамтешньому університеті, то вибір героїв був абсолютно український: Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка... Це свідчить про те, що вторгнення «зелених чоловічків» відбулося всупереч більшості, але ця більшість пасивна, бо вона живе в російській парадигмі «Від нас нічого не залежить». Тоді як українська парадигма: «Я можу! я це зроблю!»

Розмову провела Катерина Кіндрась

Злучений Український Американський
Допомоговий Комітет – ЗУАДК

Щиро вітає українську громаду з нагоди

**23-ої Річниці
Незалежності України**

Слава Україні!

United Ukrainian American Relief Committee
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728-1630 * Fax.: (215) 728-1631
www.uuarc.org

**Релігійне Товариство
Українців-Католиків
СВЯТА СОФІЯ**

*Щиро вітає українську громаду
в діаспорі, Україні та в усьому світі*

**З ДНЕМ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ!**

**І молить Бога
за світле майбутнє
Української держави –
в мирі, злагоді і любові!**

Saint Sophia Religious Association
7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027
Tel. (215) 635-1555
www.stsophia.us

*Щиро Вітаємо всіх Членів Кредитівки та весь
Український Народ з нагоди*

**Незалежності
України**

www.rufcu.org
877-968-7828

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH OFFICES | ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY
518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545-6276

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Усереду, 20 серпня, велике журі, яке складається з 23 присяжних, почало розглядати обставини інциденту 9 серпня, коли білий поліцейський Деррен Вілсон застрелив у Фергюсоні (штат Міссурі) 18-річного афроамериканця Майкла Брауна.

Журі вивчить за зачиненими дверима речові докази й дані розтину, заслухає свідчення слідчих, експертів і свідків і вирішить, чи треба порушувати проти поліцейського кримінальну справу. Навіть якщо воно відмовиться притягнути полісмена до суду за вбивство, Міністр США може звинуватити Вілсона в порушенні громадянських прав Брауна і попросити санкції на порушення справи у федерального великого журі. Справу не випадково взяв на контроль генпрокурор США Ерік Голдер, який відрядив до Фергюсона більш ніж 40 слідчих.

Відтоді як у Фергюсоні пролунали постріли Вілсона, там щонаочі відбуваються заворушення. Вони масові, але поки не дотягують до масштабів афроамериканських бунтів 1960-х, коли полум'я охопило цілі міські райони, а кількість загиблих вимірювалася десятками.

Наприклад, 11-17 серпня 1965 року в лос-анджелеському районі Воттс сталися заворушення, під час яких вбили 34 особи, поранили понад тисячу і арештували майже 3500. Згоріло також 997 будинків, збитки перевищили 40 мільйонів доларів. Поштовхом до так званого «Повстання у Воттс» став арешт чорношкірого водія, його матері й брата.

Але віддавши свій район на розграбування, бунтівники нашкодили йому, а наслідки цього розтяглися на десятиліття. Воттс, і без того злиденний, втратив крамниці, майстерні й супермаркети, а з ними – і безліч робочих місць. Щось подібне, але в значно менших масштабах, відбувається нині й у Фергюсоні, населення якого на дві третини складається з чорношкірих.

Натовп розгромив універсам Wall-Mart, особливо – відділ побутової електроніки, з якого вкрали всі телевізори. З косметичного магазину винесли волосся для нарощування та інший товар. Причому в пограбуванні, за словами одного журналіста, брали участь навіть 10-річні діти. Вандали понищили багато інших точок, але не зачепили християнську книгарню. Вціліли також салон татувань St. Louis Ink Tattoo Studio і сусідня лавка зброї County Guns: їхні господарі запросили друзів зі зброєю і зайняли кругову оборону.

Інший місцевий збройовий магазин повідомляє, що обсяг продажів у перші дні заворушень зріс учетверо. Брауна

вбили в суботу, 9 серпня, а у вівторок Федеральне управління повітряного транспорту оголосило над Фергюсоном нелетну зону, оскільки в неділю по поліцейському гелікоптеру кілька разів вистрелили із землі.

У заворушеннях бере участь не тільки місцева молодь, а й «гастролери» з інших міст. Помірковані афроамериканські лідери називають їх на камеру «провокаторами». Наприклад, до Фергюсона прибув один із керівників радикальної партії «Нових чорних пантер», який

проїжджою частини на тротуар. Наскільки можна зрозуміти, у той момент Вілсон не знав, що Брауна підозрюють в інциденті із сигарами. Версії того, що відбулося далі, різні у різних сторін. Приятель Брауна каже, що полісмен відкрив вогонь, коли хлопець підняв руки і сказав: «Не стріляй!». Протестувальники тепер викрикують цю фразу і пишуть її на плакатах.

Вілсон, чию версію озвучила на місцевій радіостанції його подруга, каже, що Браун, який важив близько 150 кг, кинувся на нього і намагався відняти

Убивство поліцейським 18-річного чорношкірого Майкла Брауна призвело до масових заворушень у м. Фергюсоні (штат Міссурі)

БУНТ У ФЕРГЮСОНІ

Вбивство чорношкірого підлітка призвело до масових заворушень

Деякі з протестувальників перетворилися на звичайних мародерів, грабуючи крамниці й супермаркети

закликав демонстрантів не панькатися з поліцією.

Чон Саддам Квелі, який очолював національний штаб партії, помістив у Facebook «дані з поля битви», де сказано: «Деякі бізнеси, які не належать чорним, були захоплені та експропрійовані... Товари роздавали народу». З іншого боку, в теле-репортажах фігурують місцеві афроамериканські активісти, які утримують молодь від буйства, а інколи перегороджують хуліганам дорогу до крамниці.

Як завжди в таких випадках, демонстранти скандують гасло: «Не буде справедливості – не буде й миру!». Під справедливістю мається на увазі арешт убивці.

Праві ЗМІ звинувачують лівих у підбурюванні і відзначають, наприклад, що на популярному сайті Huffington Post з'явилася «шапка» «Заарештуйте його!» «Виходячи з наявних у нас фактів, ніщо не виправдовує розправи, вчиненої полісменом серед білого дня!» – заявив адвокат Бенджамін Крамп, який представляє сім'ю вбитого. Він висловив гнівний протест проти того, що поліція оприлюднила відеозапис, на якій двометровий Браун краде в крамниці коробку сигар і відштовхує продавця, який намагався йому перешкодити.

За 15 хвилин після цього Браун і його приятель поверталися зі здобиччю додому. На вулиці їх зупинив Вілсон і зажадав, щоб хлопці не заважали дорожньому руху і перейшли з

зброю. З'явилися повідомлення, що підліток пошкодив полісмену очну ямку. За законом, поліцейський має право відкрити вогонь, якщо йому або довколишнім людям загрожує смерть або тяжка фізична травма. Чи загрозувало щось таке Вілсону, тепер буде вирішувати велике журі, а потім, можливо, і суд присяжних.

Американці не стали чекати їхніх вердиктів і розкололися в думках за звичайною схемою. Згідно з останнім опитуванням соціологічної служби Расмуссена, 57% дорослих чорношкірих впевнені, що Вілсона слід визнати винним у вбивстві. Такої думки дотримуються лише 17% білих американців і 26% інших нацменшин.

Подібний розкол спостерігався у 2012 році після арешту у Флориді Джорджа Циммермана, якого звинувачували в убивстві афроамериканця Трейвона Мартіна. Присяжні тоді виправдали підсудного.

Нині респондентів також запитали, що вони думають з приводу заворушень у Фергюсоні. 25% опитаних вважають, що це законне вираження справедливого обурення бунтарів. Але 52% вважають, що на вулиці вийшли «ледарі», які просто користаються ситуацією. 23% не мають вираженої думки з цього приводу. Бунтарів вважають злочинцями 54% білих і 53% представників нацменшин, окрім чорношкірих. Серед останніх такої думки дотримуються лише 35%.

Скептики відзначають, що американська поліція відкриває вогонь значно частіше, ніж в інших країнах Заходу.

Тут показова стаття улюбленця американських консерваторів, канадійського емігранта Марка Стайна, який повідомляє, що в 2012 році поліцейські застрелили в США «під час виконання службових обов'язків» 410 осіб, а от поліція Англії та Уельсу в 2012-2013 роках – нікого. У Німеччині, чие населення становить 80 млн. осіб, від куль поліцейських в 2011 році загинуло шестеро осіб. У Данії – 11 за 11 років. В Австралії – 41 за 8 років. В Ісландії поліція застрелила лише одну людину за всю свою історію – це трапилось в грудні минулого року. Стайн резюмує, що поліція США «поклала» стільки людей, скільки її колеги в інших розвинених країнах, разом узяті. «Це, на мій погляд, забагато», – зауважує автор.

Над тілом Брауна наразі було проведено вже три розтини. З'ясовано, що він отримав шість кульових поранень.

Пан Стайн відзначає для порівняння, що поліція Німеччини за весь 2011 рік випустила усього 85 куль. «Вся поліція! – вигукує він. – В усій країні! 85 куль на рік. Це сім куль на місяць в усій країні. По кулі на кожен мільйон жителів Німеччини!». Автор наголошує, що шість пострілів у Брауна, – це, за американськими поняттями, навіть небагато. Для порівняння він згадає інцидент в Маямі, де група полісменів полила градом куль машину 22-річного Реймонда Герісса, який відмовився зупинитися на їхню вимогу. 12 поліцейських разом випустили більше ста куль, вбили водія і поранили трьох перехожих. «Це більше, ніж річний план поліцейських по кулях!» – іронізує Стайн.

Але і це не рекорд. У 1995 році нью-йоркська поліція відкрила стрілянину по грабіжниках латиноамериканської бодегі в Бронксі і випустила 125 куль. Один із полісменів

зробив 45 пострілів. Тому експерти не здивувалися, що Вілсон вистрілив в Брауна шість разів.

Після того, як Стайн три місяці тому написав, що поліція веде себе з мирними американцями так, ніби вони «заколотники часів громадянської війни», на диво багато читачів заявили, що США – особливий випадок: «Тут безліч місць, які кишать нелегалами, бандами наркодилерів і расовими чварами».

Може й так, зауважує автор, «але якщо все залишиться як раніше, в один прекрасний день поліція скрізь буде діяти так, як у Фергюсоні». Як ліберальні, так і консервативні американські коментатори вже деякий час протестують проти того, що вони називають поступовою мілітаризацією поліції.

Ось характерний заголовок статті, надрукованої 14 серпня на сайті Bloomberg Businessweek: «Прагнення федералів повторно використувати військове спорядження перетворило копів на командос». Стаття почасти була реакцією на події у Фергюсоні, де бунтівникам протистояла поліція з автоматами М-16 і бронетранспортерами. «Це аж ніяк не аномалія», – зауважує її автор Джастін Бекман. За останні 17 років Пентагон надав правоохоронцям зброї та спорядження більш ніж на 4 млрд. доларів. Вони надходять з військових надлишків і оплачуються за рахунок грантів федерального уряду.

Великі надлишки залишилися після Іраку, і з виведенням військ з Афганістану їх стає ще більше. Так у Сент-Луїс потрапив БТР BearCat вартістю у 225 тисяч доларів, який вміщає до 10 бійців спецпідрозділів. Згідно з тим же опитуванням служби Расмуссена, 45% республіканців підтримують оснащення поліції військовим спорядженням. Але 54% демократів і 50% безпартійних – проти.

Підготував
Хома Мусієнко

БОЛИТЬ!

Серед імен, пов'язаних з Революцією Гідності, ім'я Тетяни Чорновіл посідає особливе місце. Ця безстрашна жінка, маючи трьох дітей, не побоялася стати на боротьбу з могутньою мафією, яка розграбовувала й знищувала Україну – вона таємно фотографувала їхні палаци, розшукувала їхні рахунки в офшорах, розплутувала їхні злочинні корупційні схеми. Янукович та його камарилья вважали її особистим ворогом і робили все можливе, аби фізично знищити. Україна здригнулася, коли наймані бандити перетворили цю вродливу молоду жінку на суцільний страхотливий синяк. Але вона й тоді не перестала воювати з диктатурою Януковича. А коли кремлівський карлик після перемоги Майдану розв'язав проти України війну, її чоловік Микола Березовий пішов воювати на Донбас за волю України. І загинув на Східному фронті, стікши кров'ю. Здавалося, що така жінка в постмайданній Україні має стати героїнею. Але вона й далі воювала за правду, сподіваючись, що тепер, після перемоги Майдану, злочинці обов'язково сядуть на нари. Але це була чергова наївність – нічого не змінилося в постмайданній Україні. Про це – сповідь Тетяни Чорновіл.

* * *

Україна стікає кров'ю, учорашні школярі отримують повістки, а жінки – домовини з тілами своїх дітей та чоловіків. Люди віддають за країну найдорожче – свої життя. А що робить для них влада? Вже минуло півроку з часу повалення режиму Януковича, але чи змінилося щось на краще у житті простого українця?

Настав час вголос сказати те, про що ми вже не перший місяць говоримо на кухнях: не змінилося нічого, окрім прізвиськ у високих кабінетах! Ті, хто роками пліюндрував і грабував Україну, уникли покарання і нині будують плани на майбутнє. Досі не оголошено в міжнародній розшук Віктора Януковича та людей з його найближчого оточення. Так само досі невідомо, хто стріляв у людей на Грушевського, хто віддавав накази бити журналістів та громадських активістів. Нам кажуть, що ці люди втекли з країни та недосяжні для правосуддя. Нехай так, але чому не заарештовані ватажки інших кланів, які роками грабували країну? На свободі Сергій Льовочкін – архітектор того нелюдського режиму, а його права рука Андрій Кравець за-

мість свідчень прокурору роздає... інтерв'ю. Фірташ, Коломойський, Ахметов продовжують контролювати економіку країни та засоби масової інформації, нацьковуючи українців з одних регіонів України на українців з інших. А нова влада не робить нічого для того, аби покласти край засиллю злочинів у законі.

Це боляче, але нарешті треба визнати – люди, яких Майдан привів до влади, і не збиралися змінювати країну. Вони хотіли лише змінити своє місце в ній. Проте за їхні посади країна заплатила обвалом гривні, економічним колапсом, війною на Сході та небаченим навіть за часів Януковича розгулом корупції та бандитизму. Але невже Герої Небесної Сотні гинули за те, щоб Коломойський міг безкарно красти державну нафту, або щоб Льовочкін формував списки майбутньої Верховної Ради?!

Коли я запитую у свої друзів-політиків, як так сталося, що жоден з олігархів не опинився у в'язниці, вони знижують плечима: «домовилися», «занесли», «така в нас країна». Воістину, революцію роблять герої, а її плодами користуються негідники.

Я написала заяву про звільнення з уряду. Хтось кепкуватиме – уряд і так доживає останні місяці перед виборами. Згодна: звільнятися треба було раніше. Проте так хотілося доробити початі справи. Так хотілося зробити конкретні корисні речі для України. А тепер прийшло чітке усвідомлення – моє перебування там було даремне.

Бо немає в Україні політичної волі на безкомпромісну, широкомасштабну війну з корупцією. Навіть, якщо це стосується гвардії Януковича. Не люструвати їх треба, а саджати, а їхні активи повертати державі. І не лише тих, хто офіційно були при владі, а в першу чергу тодішніх «смотрящих», які навіть під закон про люстрацію, що у ВР, не підпадають. Але генпрокуратура давно нікого не арештовує, а, навпаки, спускає справи на гальмах...

Певно, я себе картатиму все життя, чому не поставила таку очевидну крапку раніше. Я могла б останні місяці бути поряд зі своїм чоловіком, бути собою, бути в справах. Корисніше для країни бути рядовим, ніж урядовим уповноваженим при відсутності політичної волі... В принципі рішен-

Тетяна Чорновіл та Микола Березовий

МАЙДАН: ПОСТСКРИПТУМ

Сповідь Тетяни Чорновіл

На відвідинах чоловіка в зоні АТО

Але я переконана, – країна у нас інша! І ті молоді хлопці, які загинули на Грушевського і ті, які продовжують гинути на Сході, довели це ціною власного життя. Ми не побачимо справжніх змін доти, доки визначати порядок денний політики будуть не патріоти, а олігархи.

Нині у Верховній Раді розглядається законопроект про люстрацію. І громадськість має наполягти на тому, аби до нього були включені норми, які передбачатимуть розслідування діяльності усіх крупних бізнесменів та лідерів антиукраїнських політичних сил. Всі ті, хто грабував Україну, мають провести найближчі півроку у Лук'янівському СІЗО й довести свою непричетність до злочинів проти народу. Лише за таких умов можна говорити про чесні вибори, справжні реформи та майбутнє країни. Нова влада зобов'язана піти на такий крок! Або нехай ті, хто по трупах патріотів проліз у владу, чекають на новий Майдан.

Я поставила крапку я прийняла під час останнього перебування в батальйоні «Азов». Однак повернулася до Києва, сподіваючись доробити кілька справ, яким не вистачало останнього поштовху. Як я помилялася! Я так їх і не зробила, а чоловіка не стало.

Опишу кілька марудних днів перед кінцем для розуміння. Зокрема, в позаминулу середу Мініюст намагався винести на Кабмін законопроект про створення спеціалізованого силового (слідчого) органу протидії корупції. Таке собі українське міні ФБР. Я двома руками «за». Коли на Майдані оголосили про призначення мене керівником неіснуючого Антикорупційного бюро, якраз йшлося про створення відповідної структури.

Законопроект про створення такого органу я вже раз презентувала на засіданні Кабміну. Однак Мініюст подав до Кабміну інший законопроект – дітище УДАРу (нардепа Чумака та заступника мі-

ніюсту Рябошапки), який було написано ще в часи Януковича. Родзинка цього диво-проекту в тому, що він дозволяє новоствореному органу не чіпати священну корову (не розслідувати корупційні справи можновладців), а... громити приватний бізнес. Виявляється мало у нас силових структур, які тиснуть бізнес. Треба ще одна.

При чому «бомба під бізнес» хитро закладена у перехідних положеннях законопроекту. Там чітко прописано, що слідчі Національного бюро антикорупційних розслідувань (НБАР) здійснюють розслідування злочинів, здійснених в приватному секторі, якщо розмір предмету злочину або завданої шкоди перевищує в 500 разів мінімальну зарплату (600 тисяч грн. на сьогодні)

Якщо є така можливість, хтось може повірити, що слідчий НБАР почне розслідувати корупційні дії Президента чи генпрокурора. Причому можна не чіпати великий бізнес – досить «боротьби з корупцією» в середньому. Тобто, це найгірше, що може бути.

Щоб не допустити прийняття такого «жаху», я примчалася з АТО, хоча внутрішньо вже була налаштована писати заяву про звільнення на початку серпня.

Жах полягає ще й в тому, що окрім УДАРу цей законопроект лобіює цілий перелік громадських організацій та активістів (у них комерційний інтерес – грантові гроші, а також хворі амбіції та вроджена підлість) та навіть ЗМІ (це ілюстрація, що кривавий Майдан нас не вилікував – хворим залишається не лише політикум, а також громадський сектор, надзвичайно залежними та заангажованими є ЗМІ). Наприклад, розмову Шепе-

лева, яку я оприлюднила в блозі, перед цим відмовилися надрукувати аж чотири сайти. Далі я вже не зверталася – принизливо.

Зрештою, вдалося добитися того, що міністр юстиції Петренко пішов мені назустріч та запевнив, що в наступну середу мініюст подасть законопроект, який я вже презентувала на Кабміні. Довелося лишатися в уряді ще на тиждень. Тим паче нагальних справ була неймовірна кількість. В четвер намагалася переконати мініюст, що нам потрібно переймати світовий досвід встановлення бенефіціарів (справжніх власників бізнесу). В усьому світі цю інформацію офіційно збирають банки під час відкриття юридичними особами рахунків. Такий підхід працює, адже бізнесмени не ризикують оформлювати рахунки на підставних осіб, а якщо і оформлюють, то на вузьке коло надійних людей. Тому в Західному світі з такою легкістю були встановлені та арештовані рахунки Фірташа, Іванющенка, Клюєва. А в нас вирішили винайти велосипед з квадратними колесами – зобов'язати бізнес відкривати власника (фізичну особу) в єдиному реєстрі підприємств. Який результат? Попіаримось, а потім отримаємо в реєстрі інформацію про цілу армію підставних осіб замість справжніх власників бізнесу. Для чого?

Провела прес-конференцію, щоб попередити злочин: не дати Курченку з Коломойським вивезти з Одеського НПЗ арештовані нафтопродукти Курченка. Оприлюднила одну їхню схему, але не факт, що вони вже не працюють над іншою. У цій війні за 1 млрд. гривень для держбюджету, крім МВС, мені ніхто не допомагав.

Далі був урядовий комітет. На ньому мусив розглядатися ще один важливий проект постанови, який мусив скасувати постанову уряду Азарова №231, що запустила функціонування корупційної монопольної схеми відомого нардепа, «батька тендерної мафії» Антона Яценка.

Однак секретаріат Кабміну вніс проект в додаткові питання, і я переконана, що це не випадково. Бо у Яценюка була важлива зустріч на 5-ту годину вечора, тому черга до проекту не дійшла. І це жахливо, адже корупційна схема Яценка в сфері оцінки для цілей оподаткування грабувала українців 20 днів за минулої влади і вже 5 місяців грабує при нинішній. І це при тому, що ще на початку червня прем'єр Яценюк розпорядився «терміново відреагувати». Я взялася за роботу разом з Мінюстом. Ми розробили проект постанови. Погодили з усіма міністерствами. Далі проект зайшов в секретаріат Кабміну і... все. Як чорна діра. Місяць минув, а результату немає.

Відповідальність за це повинен нести міністр Кабінету міністрів Остап Семерак. Це особливо невідомо загалу урядова особина, але з досить вагомими важелями впливу. Міністр кабінету міністрів має в своєму розпорядженні бюрократичний інструмент, який дозволяє тягнути час з ухваленням підзаконних актів, в яких він з якихось причин не зацікавлений. Так сталося і з проектом постанови, яка ламає корупційну схему Яценка.

Я знаю, що Яценюк бігає по кабінетах і щедро пропонує хабарі. А ще я впевнена, якщо не проходять антикорупційні ініціативи, причина одна – корупціонери «занесли бало». В інші пояснення я не вірю, бо дуже добре знаю всіх цих людей. Позаминулої середи я ховала свого чоловіка, а в Кабміні в цей час відбувалося засідання уряду. І навіть в такий день там не пройшли ініціативи, над якими я билася місяцями. Ані законопроект про створення силового антикорупційного органу, ані постанова про знищення корупційної схеми Яценка (впевнена Яценюк «заніс» гроші. І для мене вони в крові мого чоловіка. Вона тепер і на твоїх руках, Семерак).

Я не даремно так детально розписала моє життя в останні дні життя мого чоловіка, який загинув, беручи участь в антитерористичній операції. Підлість, бюрократичне болото випивало всі соки, я була пригнічена проблемами, роздратована безрезультатністю, що навіть не зателефонувала йому напередодні. І тепер все життя картатиму себе.

В суботу, в останній день його життя, мене психічно доби́ли ще дві новини. З'ясувала, що організатор ескадронів смерті на Майдані, спонсор сепаратистів Юрій Іванюченко продовжує будувати нове «Межигір'я». Камази завозять дорогий мармур для облицювання його житлового будинку на тисячу кв. метрів в Конча-Заспі, митці продовжують писати пухляких янголів на стелі сусіднього палацу для прийому гостей, а охоронці хваляться, що

будівництво «кришують» люди від Кличка (маю неспростовні факти, які підтверджують щирість їхніх слів).

І потім знову розмова з міністром кабінету міністрів Семерак. Дізналася, що він скоротив апарат урядового уповноваженого з трьох до двох осіб. Уявіть – дві особи... Навіщо в цій країні взагалі не існує такого явища, як корупція!

А керівником управління корупційних ризиків в секретаріаті, з яким я мала працювати, Семерак призначив Андрія Жовнера. Зі мною цей кандидат жодним чином не погоджувався, бо думаю Семерак його погоджував з іншими людьми. Жовнер свого часу був довіреною особою на виборах Артема Пшонки та працював в генпрокуратурі Пшонки-старшого, керівником управління захисту... прав та свобод громадян. І це в часи Майдану!

Однак найгірше, це навіть не окремі факти, а причина підленької поведінки міністра Кабінету Міністрів Семерака, від якого я, на жаль, дуже залежна, бо не є членом уряду. А причина проста

Хоча це зовсім не означає, що Кабмін геть не бореться з корупцією. Яценюк намагається отримати додаткові надходження в бюджет, а для цього треба ламати корупційні схеми. Я свідок, що чимала кількість корупційних схем знищена цим Кабміном. Функції антикорупціонера в уряді в основному виконує міністр фінансів Шлапак.

Стосовно мене, певно, Яценюк вирішив, що з мене достатньо ролі ганебного стовпа. На Майдані всій країні він повідомив, що Чорновіл відповідає за боротьбу з корупцією, от прапор їй в руки, нехай бореться. Я насправді готова нести негатив, я цього не боюся. Мені головне для себе усвідомлювати, що я корисна для країни. Проте тонути в бюрократичному болоті, в цьому не має нічого корисного.

Я все сподівалася налагодити контакт з Яценюком. Річ у тім, що на мою суб'єктивну думку Яценюк – добрий прем'єр, він на своєму місці. Але мої зусилля виявились марними. Чому? Може, тому, що виглядати в очах суспільства Яце-

гри бридкі. Це те саме, що було при Януковичі. Тому я звільняюсь. Не хочу бути лялькою, не хочу зачуватися до тупого критиканства.

Хоча повторюся: уряд не такий вже й кепський. Просто наша країна ще така хвора, ще так мало патріотизму, що навряд чи можна чекати кращого від влади на даний момент. Так, влада хвора корупцією, політичними інтригами і бозна ще чим. А суспільство здорове? Я стикнулася з випадками, як колишні близькі колеги-журналісти виявили шокуючу підлість, побратими з якими на Майдані ходила під кулі, раптом опісля перемоги потягнулися до красивого життя...

Можна перелічувати багато аналогічних прикладів. Майдан не очистив нас. Він тільки став початком важкого шляху. По суті, Майдан і АТО є аналогами надвисокої температури, яка бореться з хворобою організму України, але так само загрожує його і вбити. Однак той факт, що Україна ще жива, дає шанс на позитивний результат. У війні, у крові, у кризі нині народжується наша нація.

Похорон Миколи Березового у Борисполі на Київщині

– позиція відносно мене прем'єра Арсенія Яценюка. Семерак виляє хвостиком, і повзає на пузі перед усіма, хто входить в орбіту Яценюка, а інших для власного самоутвердження він завжди готовий вкусити за гомілку.

Взагалі Яценюк – це головна причина, чому мені вже давно треба було звільнитися з уряду. Річ у тім, що прем'єр і урядовий уповноважений з антикорупційної політики працюють в одному приміщенні, але при цьому взагалі не перетинаються.

Яценюк просто не вважає за потрібне працювати з уповноваженим з антикорупційної політики. Я не можу озвучити йому якусь проблему або питання, я не учасник вузьких нарад за участю прем'єра в профільних питаннях: антикорупційного законодавства чи стосовно розкриття окремих корупційних схем. Про результати таких нарад я дізнаюся останньою. Тоді навіть весь цей цирк зі мною?

Якщо хочеш ще кращим. А це зв'язує руки. Адже почни, наприклад, війну з олігархами, тебе демонізують ЗМІ, що належать цим же олігархам. А народ повірить не справам, а «телеящику» і будеш ти найгіршим прем'єром. Така правда життя в нашому хворому суспільстві, де для безкомпромісних дій потрібна готовність до повної самопожертви. А її немає.

Саме тому, в час, коли я криком кричу, що Юрій Бойко намагається вкрати з «Нафтогазу» газ вартістю 2 мільярда доларів, зустрічаю цього пана не де-небудь, а в... Кабміні. Саме тому Кабмін не може продати арештоване пальне Курченка, адже це викликає роздратування Коломойського, бо той вирішив, що це його паливні матеріали. Саме тому я не можу зламати корупційну схему квотування експорту металобрухту, що грабує бюджет в інтересах Ахметова й Пінчука. І це тільки частка з того переліку справ, якими я опікувалася. І мені такі правила

Я вірю, що все буде добре для країни (хоча може короткочасно стати й гірше) і ми ще дорого заплатимо, і ще багато помилок зробимо. Головне не втрачати гідності й духу боротьби. Краще бути самою, ніж бути з підлими. Краще бути ніде, ніж лялькою в Кабміні. Це не гідно, це беззмістовно і безрезультатно. Може, я себе, ще знайду...

Тільки шкода, що не прийняла це рішення раніше. Я була б собою. Я мала б кілька місяців життя. Я, може, врятувала б мого Миколу. Адже попередньо ми домовилися бути разом. І дев'ять днів тому він помер не від кулі, а від того, що втратив багато крові. Мене не було поряд і я не перетягнула жгут його ногу.

А ще я винна, що дозволила цьому бюрократичному болоту мене засмоктати, що в останні дні життя він не відчув мою підтримку. Мені було не до нього, я жила віною з корумпованою бюрократією в тому клятому будинку на Гру-

шевського. І тепер я просто тупо ненавиджу те життя.

Останні дні я прокидаюся з жахом і уявляю, як в останній світанок мій Микола спостерігав, як над соняшниковим полем розливалось червоне марево і зі сторони Московії сходило сонце. Тоді він прокинувся раніше за всіх. Певно, відчував близькість смерті. Мені розказали, що коли їхній батальйон виїжджав з бази, він зауважив побратиму, що його годинник несподівано зупинився. «Поганий знак», – сказав Микола. Він справді в таке вірив. Саме тому він не спав і о 4:33 ранку написав мені СМС: «Я тебе люблю».

Коли «клікнув», щоб відправити, під Києвом, майже за тисячу кілометрів на захід, де ще була темна ніч, на тумбочці біля мого ліжка телефон прогудів про надходження СМС.

Я схопилася, але так і не зрозуміла, що мене підняло. Підійшла до сина, але він був сухий і солодко спав.

Сон не йшов. Він не йшов багато годин, бо це Микола намагався дотягнутися до мене ниточками думок, але я думала не про нього, а про Семерака, Яценюка, про справи, які не йдуть, в моїх думках урядовий уповноважений бився головою об стіну, я так і не згадала про чоловіка, що мене так кохав.

А йому так потрібна була моя підтримка, тільки її можна було протиставити фаталізму. До телефону я підійшла тільки пізнього ранку. Коли читала слова «Я тебе люблю» від нього, він вже годину був мертвий. А я писала йому відповідь: «Я тебе теж дуже люблю». Вже мертвому...

Моє СМС пішло в нікуди. Не знаю, де його телефон. Певно, залишився в залитих кров'ю штанах, які викинули медики. Яке це вже має значення...

А далі був морг Маріуполя, його скляні очі горіхового кольору. Я підняла покривало з його ноги, хотіла лишити собі шматину з його кров'ю і побачила невелику рану від кулі невеликого калібру, яка була перев'язана лише бинтом. Це він сам себе перев'язав. Певно, забув жгут... Ми завжди виправляли помилки один одного, ми були командою. Він стік кров'ю, бо мене не було поряд. Бо я вчасно не написала заяву про звільнення. Хоча в мене було стільки часу. Я мусила це зробити ще в травні, коли вперше вирішила, що це не моє, що моє місце в АТО. Він, звісно, не вітав цього, звісно, був проти, але приймав, бо єдиний на цьому світі розумів мене.

Тетяна Чорновіл

Р. С. Поховали Миколу Березового в Борисполі на Київщині, хоч родом він був з Горлівки на Донеччині. На похорон прийшло близько 200 осіб, зокрема бійці батальйону «Азов», політики, нардепи (в тому числі Юлія Тимошенко, Олександра Кужель, Сергій Власенко)... «Коли приходилимте на могилу мого Миколи, принесіть соняшники... Тому що мій чоловік загинув у соняшниковому полі...» – попросила вдова ще одного героя, який віддав своє життя за Україну...

З НАГОДИ 23-Ї РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

ЩИРО ВІТАЄМО ВСІХ УКРАЇНЦІВ
НА РІДНІЙ ЗЕМЛІ ТА В ДІАСПОРІ!

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the USA

206 West 100-th Street, New York, NY 10025-5018

Tel: **212-222-1866** Fax: **212-864-3977**

Український Конгресовий Комітет Америки
щиро вітає українську громаду в США з нагоди
XXIII річниці відновлення
Незалежності України!

Наші вітання шлемо українському народові
у проводі з його Президентом Петром Порошенком
та віримо, що Боже Провидіння подасть їм силу та
витривалість у їхніх важких змаганнях за збереження
територіальної цілісності та незалежності України.

Ukrainian Congress Committee of America
203 Second Ave.
New York, NY 10003
Phone: (212) 228-6840/6841
Fax: (212) 254-4721

Ukrainian National Information Service
311 Massachusetts Ave., N.E.
Washington, DC 20002
Phone: (202) 547-0018
Fax: (202) 574-0019

www.ucca.org

СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

Громадська організація «РАЗОМ»
Web: razomforukraine.org
E-mail: info@razomforukraine.org

ЩИРО ВІТАЄ
українців усього світу, усіх їхніх друзів та рідних із

ВЕЛИКИМ СВЯТОМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
НАШОЇ РІДНОЇ УКРАЇНИ!

Нехай усілякі сумніви і страхи полишать Ваші серця,
бо РАЗОМ – СИЛА! І разом – до перемоги!

«За Україну, за її волю, за честь і славу, за народ!»
Нехай Бог береже нашу Україну!

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

УКРАЇНЬСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

вітає український народ
та українську громаду в США

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

*У ці тяжкі для України дні
ми солідарні з нашими братами й сестрами,
які боронять рідний край від зухвалої агресора,
й переконані, що перемога буде за нами.*

Слава Героям Небесної Сотні!
Слава Українському Війську!
Слава Україні!

Ukrainian American Coordinating Council
142 Second Avenue, New York 10003
Tel: (212) 505-1765

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті всіх кваліфікованих
витрат, пов'язаних з навчанням

Selfreliance
VISA

3.99

% APR
на 6 міс.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ СВОЮ
Visa® Credit картку з "Самопоміч"
від 1 серпня до 30 вересня 2014 р.

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Транзакції проведені 1 серпня 2014 р. до 30 вересня 2014 р. у кваліфікованих продавців будуть опроцентовуватися при річній процентній ставці 3.99% на 6 місяців. Після промоційного періоду баланс, що залишається, повертається до опроцентовування при стандартній річній процентній ставці, що зобов'язує на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045, 5192, 5300, 5310, 5311, 5411, 5611, 5621, 5651, 5661, 5691, 5732, 5734, 5942, 5943, 8211, 8220, 8244, 8249, 8299. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитівки "Самопоміч".

**Full Financial
Services**

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

СЛАВА
УКРАЇНІ!

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 Dayton Ave
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free: 1 - 888 - BANK UKE
www.bankuke.com

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спільнота
Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Зі Святком,
Рідна Україно

Selfreliance.Com

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

вітає своїх членів
та весь український народ
з Днем Незалежності!

СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!

(866) 859-5848
www.UKRNATFCU.org

ШИРО ВІТАЄМО УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД, ЙОГО ПРОВІДНИКІВ,
УКРАЇНСЬКЕ ДУХОВЕНСТВО, СЛАВНИХ ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКОГО
ВІЙСЬКА, СВОЇХ РІДНИХ І БЛИЗЬКИХ ТА ВСЮ УКРАЇНСЬКУ
ГРОМАДУ З 23-Ю РІЧНИЦЕЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.

У ЦЕЙ ДОЛЕНІСНИЙ ДЛЯ УКРАЇНИ ЧАС МИ ЗАХОПЛЮЄМОСЯ
ГЕРОЇЗМОМ НАШИХ ВОЯКІВ, МУЖНІСТЮ ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДУ, ЯКИЙ ПРОТИСТОЇТЬ АГРЕСОРОВІ, І ШИРО МОЛИМО БОГА
ЗА КРАЩЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ.
СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

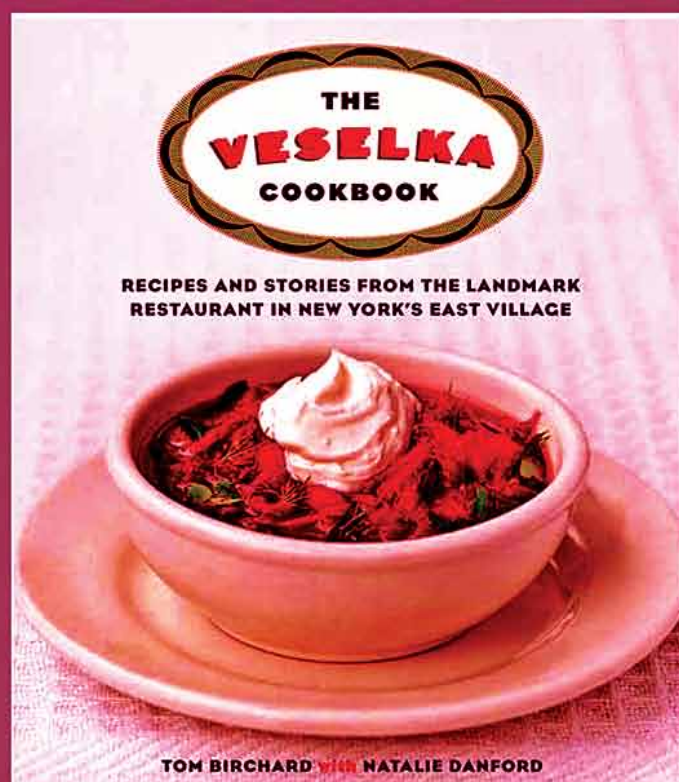
МАРІЯ І ЮЛІАН БАЧИНСЬКІ
НЬЮ-ЙОРК

Сердечно вітаємо шанувальників української кухні,
партнерів, приятелів та всю українську громаду

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!
HAPPY UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY!

СМАЧНОГО
VESELKA
★ EST. 1954 ★

EAST VILLAGE
144 SECOND AVE.
AT THE CORNER OF NINTH ST.
T 212 228 9682
F 212 505 6950

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ ПРОЕКТ

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Минулорічний проект Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цього року знову приготується до цього проекту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проекті та вислати свої малюнки на тему "Українське Різдво" для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – дітей у віці від 6 до 12 років (група 1) та дітей у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проекті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдва. Кожен вибраний твір буде ідентифікований іменем, віком та адресою художника. Щороку

понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проект, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзу; додатково, декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані нижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.
 2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.
 3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути розміром не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.
 4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.
- ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ: ім'я (в ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.

5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білім папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.

6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаються власністю УНСоюзу.

7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонору, (2) та мистець відмовляється від права друку.

8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 30-го жовтня 2014 р.

9. Твори приймаємо до 13 жовтня, 2014 р.; спізнені експонати не будуть прийняті. Присимо надсилати твори на руки Оксани Тритяк - Ukrainian National Association, 2200 Route 10, Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.

10. Рішення суддів буде остаточним.

11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ.

12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME: _____
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

NAME: _____
PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS: _____

TEL: _____ E-MAIL: _____

DATE OF BIRTH _____ NAME OF SCHOOL _____

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ

Вітає

Ієрархів українських церков, світову управу СУМ,
усі управи осередків та булави відділів юнацтва
СУМ, членів і прихильників та весь український
народ в Україні й діаспорі з великим святом —
ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

EAST VILLAGE MEAT MARKET J. Baczynsky

ВІТАЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ

**З ДНЕМ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ!**

*The Finest Home-Made,
American & European Style Food!*
139 2nd Ave. (bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK CITY

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

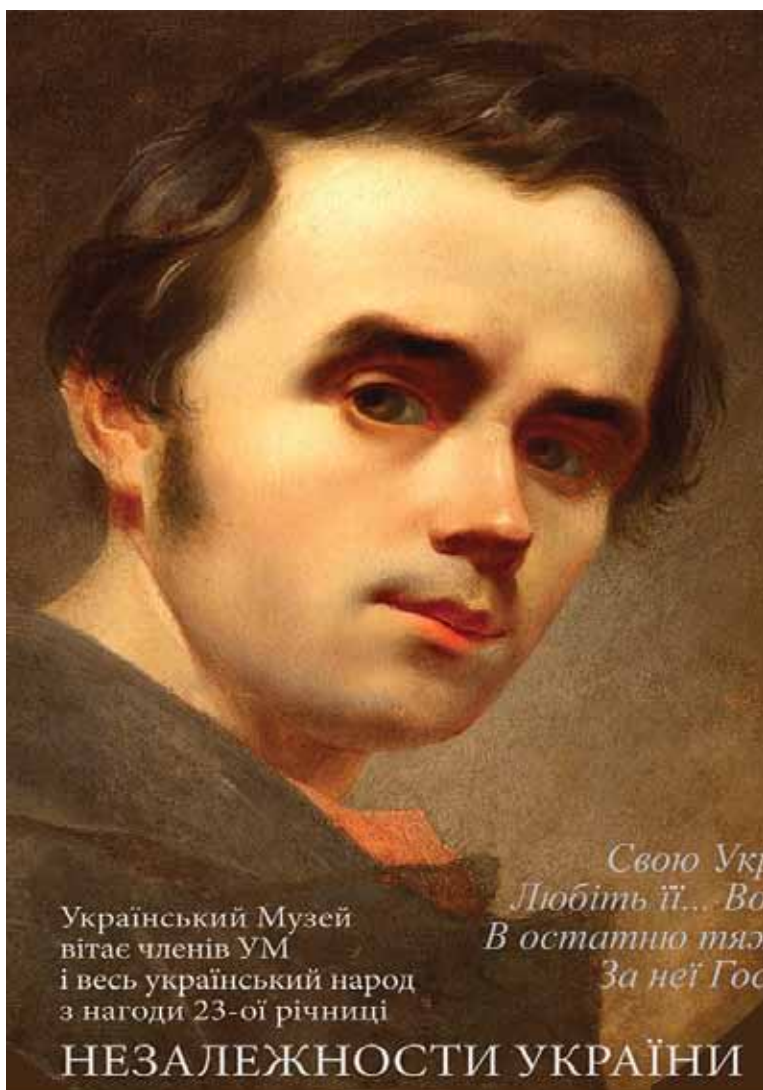
Store Hours

Monday – Thursday ✓ 8:00 am – 6:00 pm

Friday ✓ 8:00 am – 7:00 pm

Saturday ✓ 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ПОЕТ ХУДОЖНИК ІКОНА

Український Музей
вітає членів УМ
і весь український народ
з нагоди 23-ої річниці
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

*Свою Україну любіть,
Любіть її... Во время люте,
В останню тяжкую минуту
За неї Господа моліть.*

**Від Організації Оборони Лемківщини
та
Фундації Досліджень Лемківщини у США.**

Сьогоднішній День Незалежності-свято з
Болем у серці та зі сльозами на очах.
Сьогодні Україна знов виборює свою
незалежність кров'ю своїх краших дітей.
Та наша боротьба не буде даремною!
Україна буде вільною та незалежною!

**Слава нації!
Смерть ворогам!**

Виставка триватиме до 30-го листопада 2014 р.

Години Музею: від середи до неділі 11:30 ранку – 5:00 год. по пол.*

* Музей буде закритий в неділю 24-го серпня 2014 р.

Український Музей 222 East 6th Street, New York, NY 10003

212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКА ДРАМАТИЧНА СТУДІЯ НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО В НЬЮ-ЙорКУ

Щиро вітає своїх студійців, спонсорів, шанувальників,
приятелів та всю українську громаду з

23-Ю РІЧНИЦЕЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

У цей тривожний час ми віримо, що Україна вистійть і переможе,
що наша незалежність вже незворотня.
Нехай стихнуть гармати, а лунають музи!

Слава Україні! Героям слава!

PROVIDENCE
ASSOCIATION

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ
КАТОЛІКІВ «ПРОВІДІННЯ»

щиро вітає Українську громаду з нагоди

**23-ої річниці
Незалежності України!**

*Вічна пам'ять українським воякам
які полягли у бою, захищаючи Україну!*

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

817 North Franklin Street
Philadelphia, PA 19123-2004
тел: 877-857-2284 або 215-627-2445
Web-site: www.provassn.com

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

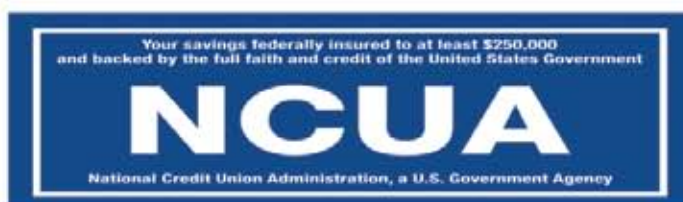
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.

МИ - УКРАЇНЦІ

На заклик Руслани Лижичко пройти 16 серпня маршем єдності й миру відгукнулися тисячі українців усього світу – від Сіднею до Чикаго, від Торонто до Гельсінкі, від Відня до Санкт-Петербурга... Щоб таким чином єдиним голосом заявити, що імперсько-путінський тероризм Росії – це проблема не лише України, а й усього світу, й закликати цей світ підтримати Україну в цій боротьбі.

У Нью-Йорку хода, організована з ініціативи громадського руху «Разом», розпочалася о другій годині дня на

МАРШ ЄДНОСТІ

Світом прокотився Марш єдності й миру проти путінського тероризму

площі Великої Армії, що на перетині 59-ї вулиці й 5-ї авеню. Сотні українців і неукраїнців пройшли колоною велелюдним Мангетеном, несучи велетенський, багатометровий синьо-жовтий прапор, плакати з написами «Putin! Let My People Go!», «Who's Next?», «Народ наш є! Народ наш завжди буде!», українську символіку й символіку інших країн, солідарних з Україною, до 91-ї вулиці, де знаходиться Генеральне консульство Російської Федерації.

Цього разу російські дипломати «не подбали» про антимайдан з нью-йоркських бомжів, як примітивно робили це під час аналогічних українських зимово-весняних протестних акцій, зате відстань, на яку можна підійти протестантам до російського консульства, суттєво збільшилася й стала такою ж недоступною, як і до будинку Постійного представництва Росії при ООН. Природно, минулої суботи генеральне консульство Російської Федерації в Нью-Йорку охоронялося посиленням нарядом поліції.

У Марші миру й мітингу протесту, який відбувся перед російським дипломатичним представництвом, крім українців, взяли участь представники багатьох інших народів й лідери багатьох етнічних громад. «Нова газета» провела з деякими з них бліц-інтерв'ю.

Наталія Пелевіна, співзасновниця опозиційної партії «Пятое декабря», Москва (Росія):

– Я прийшла сюди, щоб висловити свою солідарність і підтримку українському народові від імені таких людей, як я. А нас у Росії, повірте, достатньо, набагато більше, ніж

кажуть офіційні російські соціологи й путінські ЗМІ. Разом з тим, багато росіян не розуміють, що відбувається і це дуже гірко. Це феномен, який ми не можемо пояснити. У нашій партії є один професор, який каже, що «потім, дуже скоро, стане зрозумілим, хто залишався тверезим...» Хочу вибачитися від імені російського народу й стати на ко-

ліна перед українським народом – за його мужність і силу волі.

Зенон Позняк, політичний дисидент, екскандидат в президенти Білорусі, один із засновників Білоруського народного фронту:

– Ми стали свідками, коли білоруська влада на чолі з Лу-

кашенком проводить окупаційну проросійську політику проти власного народу. Стара антинаціональна номенклатурна влада й не могла повести себе інакше, так само, як не може діяти інакше Росія, залишаючись імперією. Тому я не стомлююсь повторювати: «Українці, ви скинули Януковича вчора, а ми, білоруси, скинемо Лукашенка завтра!..»

Іванка Заяць, голова нью-йоркського відділу УККА:

– Сьогодні разом з нами прийшли сюди естонці, литовці, кримські татари, поляки, білоруси, грузини, які так само, як і ми, виступають проти путінського імперіалізму й тероризму. Думаю, що, напевне, подібно до того, як існував колись Антибольшевицький блок народів, пора творити Антипутінський блок народів. Бо лише єдність усіх народів може подолати це всепланетарне зло...

Люба Шипович, співзасновниця руху «Разом», організаторка маршу:

– Ідея народилася в Руслані Лижичко й ми її підтримали в тому, що так, потрібно молитися, плакати, запалювати свічки пам'яті, але найголовніше – щось робити, діяти, показувати, що ми єдині по всьому світу. І нас у світі багато. Більше, ніж Путін думає...

У США, марш єдності пройшов вулицями столичного Вашингтону, Філадельфії, Г'юстона, Чикаго, Детройта, Сан-Франциско та інших міст, де живуть і співпереживають за долю України її громадяни, приятелі й просто небайдужі люди.

Символом всеукраїнського Маршу миру стало зображення мішені, яке означає, що будь-яка людина, будь-яка етнічна група, будь-яка країна може стати наступною мішенню путінського тероризму і спровокованого ним братовбивства.

Вл. інф.

**На знімках: Марш єдності в Нью-Йорку
Фото Романа Верхняка
На першій сторінці головне фото Вадима Гулюка (Вашингтон)**

СЛАВА ГЕРОЯМ!

ДЛЯ ПУТИНА ВІН БУВ «ФРАНКОМ»

19 серпня в бою за Донбас загинув перший американський українець Марко Паславський

Маркові Паславському було 55 років. Він народився в українській родині, де крім нього виховувалося ще троє дітей. «Те, що було посіяно в родині, те й проросло», – розповіли в короткому інтерв'ю нашій газеті його близькі й рідні. Марко навчався в школі українознавства, був добрим пластуном, любив літні табори, добре грав у відбиванку...

Він знав, що таке честь – був офіцером, закінчив військову академію у Вест Пойнті. Розумів, що таке слава – був сумлінним працівником і не піддавався на її спокуси. Любив свій народ – і американський, і український. Працюючи тривалий час в Україні як приватний консультант, він з початком АТО прийняв українське громадянство, щоб стати бійцем-добровольцем батальйону «Донбас» і загинув у бою за Іловайськ як герой.

Його побратими розповіли, що Марка з трьома пораненнями в спину віднесли до приміщення школи, яке було їхнім найближчим прихистком, його можна було б врятувати,

Марко Паславський: «Ми переможемо!»

якби був медичний гелікоптер... Його останніми словами було: «Все буде о'кей... Я не хочу вмирати...» Про це розповів журналіст телекомпанії VICE News Саймон Островський, який раніше брав у Марка інтерв'ю. Тоді Марко ділився з телерепортером, який віднайшов його в містечку Попасна на

Луганщині, не лише про війну. «Політики, особливо політична еліта в Україні, думають, що життя йтиме так, як йшло останні 20 років. Але будь-який солдат, якого ви зараз запитаете, скаже, що ні, так далі не може тривати... У батальйоні «Донбас» – кількасот добровольців з усієї України, переважно зі схід-

ної. Із них близько чверті мають воєнний досвід. Тут борються люди, яким уже досить. Ідеться не тільки про тероризм, а й про корупцію, неможливість так жити в такій країні...».

«Марко мріяв визволити Донецьк і повернутися до Києва, продати квартиру у Львові і оселитися десь у за-

тишних Карпатах», – написав на Facebook інший журналіст Макс Левін, який мав нагоду познайомитися з ним ближче.

Марко Паславський признавався також, що спершу хотів узяти псевдо «Тарас» – в пам'ять про Тараса Шевченка, якого дуже любив і вважав його найбільшим українським революціонером. Але «Тарас» виявилось дуже популярним як справжнє ім'я серед побратимів. Відтак, обрав для себе ім'я іншого українського революціонера – Івана Франка. Його позивним було «Франко». Коли ми запитали родину, чи це правда, нам відповіли: «Так, для Путіна Марко був «Франком».

Американський українець Марко Паславський загинув 19 серпня, на Спаса, залишивши в невимовній жалобі маму Орісю, яка живе в Глен-Спеї, брата Нестора, який працює управителем «Союзівки», дві сестри, приятелів, родину...

Вічна пам'ять!

ДОРОГОЮ ЦІНОЮ

6-го липня на Сумівській оселі в Елленвілі (штат Нью-Йорк) українська громада урочисто відзначила Свято героїв

За давньою традицією, це свято організовує Головна управа Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ). Цьогорічного сонячного ранку урочистості розпочалися процесією, в якій взяли участь представники всіх українських громадських організацій – з прапорами та вінками, ходою пам'яті вони пройшли до каплички Св.Архистратига Михаїла. Голова Крайової управи Спільки української молоді Америки Андрій Бігун привітав Пресвященнішого Владику Павла Хомницького, який відправив архиєрейську Службу Богу та панахиду за всіх героїв України, які відійшли у вічність.

Святковою частиною провадив голова Головної Управи ООЧСУ Степан Качурак, який своєю вступом зворушив усіх присутніх, а особливо молодь, звертаючись із закликом стати на захист єдності України, української мови, шанувати українські традиції, не забувати про героїв Майдану та всіх тих, які поклали свої життя на вівтар української свободи й продовжують боротися за Україну на Східному фронті.

З головною промовою виступив голова Ради Українських Державницьких Організацій Америки, доктор Олесь Стрільчук, який також очолює найбільший відділ УККА в штаті Іллінойс. Промовець підсумував найголовніші етапи історії України, зокрема, визвольні змагання, які продовжуються і в нинішньому XXI столітті – дорогою ціною, великою кров'ю.

Святочна частина була прикрашена виступом вихов-

Урочистості й покладання квітів до меморіалу героям України

но-вишкільного табору «Нескорені» й присвячена героям

Майдану та усім борцям за волю і незалежність України –

в сучасні часи і минулі. Пролунали, зокрема, пісенні твори

«Мамо», «Алілуя», «Боже великий, єдиний» під музичним супроводом Андрія Стасіва.

Після виступу вишкільного табору Степан Качурак представив та привітав гостей з України, які брали участь у святкуванні: головну виховницю цьогорічного вишкільного сумівського табору Нелю Лавриченко з Чернігова, яка також є головою виховної Ради Світової управи СУМ. Потому голова Головної управи ООЧСУ зачитав численні привіти, які надійшли від громадських, релігійних організацій та дипломатичних представництв України в США.

Було надзвичайно приємно бачити відновлений 41-й відділ ООЧСУ з Брукліну (Нью-Йорк), який чисельно брав участь у святкуванні «Свята героїв», а також активно підтримував своєю працею сумівський фестиваль «Надія Є!».

Після короткої, але дуже змістовної концертної програми ведучий С.Качурак передав естафету бунчужному Дмитрові Ленчуків, який провадив процесією урочистого покладання вінків до підніжжя пам'ятників загиблим героям.

На завершення Степан Качурак подякував Владисі Павлові Хомницькому за його благословення та молитви, команді вишкільного табору – за їхню концертну програму, адміністрації та адміністраторів оселі СУМ в Елленвілі Андрію Стасіву – за співпрацю та всім гостям та учасникам, які брали участь у святкуванні й вшанували пам'ять про героїв, якими гордиться Українство Америки та світу.

Анна Томчук

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

ДОБРІ САМАРИТАНИ З БАВНД-БРУКУ

Українська православна церква США допомагає біженцям зі Східної України

Події в Україні переросли в одну з найбільших гуманітарних криз світу: втрачено тисячі життів, ще тисячі живуть в голоді та злиднях, або без даху над головою, ще тисячі, потрапивши в жорстокі жорна військового конфлікту, змушені втікати зі східних регіонів країни й Кримського півострова в пошуках бодай якогось прихистку.

«Вони знищили наші будинки, і ми залишилися без нічого – ані грошей, ані їжі, ані одягу», – розповідають Марія і Ярослав, сім'я яких складається з п'яти осіб. Вони – біженці з Донбасу, нині живуть в селищі Коцюбинськ, неподалік Києва.

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита Антонія, Первоієрарха Української Православної Церкви США, Преосвященніший Єпископ Даниїл, Президент Консисторії УПЦ США, відвідав селище Коцюбинськ, Київської області де зустрівся з біженцями зі Східної України, які тимчасово мешкають у християнському центрі «ЛОГОС» під духовним керівництвом протоієрея Миколи Ільницького, настоятеля Спасо-Преображенського Собору (УПЦ-КП).

Владика Даниїл, у супроводі протоієрея Івана Галуцка, настоятеля парафії Святого Воло-

Владика Даниїл відвідав прихисток для біженців зі Східної України

димира Української Православної Церкви США міста Пітсбург, зустрівся з майже двома сотнями осіб, які знайшли тимчасове житло за межами столиці України. Отець Микола Ільницький, місцевий настоятель у селищі Коцюбинськ зустрів Єпископа Даниїла в центрі «ЛОГОС» та показав умови проживання 170-ти осіб, які знайшли при-тулок у 20 залах центру. «У

нас є тільки те, в що ми були вдягнені, коли залишали свої доміки, і це все ...» розказує Славко з Краматорська, який отримав фінансову допомогу від вірних Української Православної Церкви США. Сьогодні сім'я цього чоловіка і ще чотири інші родини живуть разом у великій однокімнатній квартирі в центрі «ЛОГОС», де працюють волонтерами о.Микола і ще

кілька добровольців. Дорослі шукають працю кожного дня й іноді їм таланить найнятися на день-другий на якусь невеличку роботу на ринку чи в магазині... З добросердечності місцевих жителів та пожертв, отриманих від Товариства Святого Андрія Української Православної Церкви США, ці сім'ї отримали певну фінансову та матеріальну допомогу.

На жаль, історій зі щасливим закінченням дуже мало. Звертаючись з промовою до групи біженців, Владика Даниїл поділився з ними переживаннями всіх вірних УПЦ США за український народ та за благополуччя України, і коротко розповів про благодійну працю Церкви серед жителів України. Його Преосвященство також дізнався про численних осіб, які залишили свої будинки і проживають в різних медичних установах Київської області, шукаючи негайної медичної допомоги. Маючи змогу запропонувати часткову фінансову допомогу УПЦ США тим, хто був присутній, владика також виділив гроші для додаткового медичного утримання тих, які знаходяться в реабілітаційних центрах. «Усвідомлюючи тяжку ситуацію на Україні з біженцями та нелюдські умови в яких багато з них живуть, – сказав, прощаючись, Владика Даниїл. – Українська Православна Церква США, вважає своїм обов'язком зробити все можливе для того, щоб людство усвідомило серйозність цієї проблеми й зробило все, щоб подібне ніколи й ніде не повторилося...»

День 13 серпня був для Знам'янського будинку-сиротинця на Кіровоградщині особливим. Діти, вихователі, волонтери – всі, хто мав змогу, зібралися в головному актовому залі, щоб зустріти довгоочікуваного гостя – Його Преосвященство Єпископа Даниїла, Голову Консисторії УПЦ США, в супроводі протоієрея Івана Галуцка, настоятеля парафії Св. Володимира УПЦ США, що знаходиться у місті Пітсбург (штат Пенсильванія).

Попри те, що щорічну подорож студентів до українських дитячих будинків-сиротинців було відкладено з травня на серпень, а пізніше зовсім скасовано у зв'язку із ситуацією в Україні, робота над програмою допомоги дитячим будинкам-сиротинцям, якою опікується Відділ благодійності Консисторії УПЦ США, триває. Підтримка освітніх проєктів, фінансування вчителів зі спеціальною освітою, проекти харчування та забезпечення сиріт підгузниками (DIAPER PROJECT – головний проєкт цього року, на який щиро відгукнулися майже всі парафії нашої Церкви, щоб зібрати достатньо коштів для допомоги дітям віком 5-20 років з фізичними та розумовими вадами)... Минулого року сиротинець з допомогою церкви мав можливість придбати декілька нових кондиціонерів й цюгорічний

«АГАПЕ» ЛЮБОВІ

Шоколадний день у сиротинці

бюджет, зауважив владика, дозволяє адміністрації направити більше грошей на ремонт 30-літнього, побудованого ще за радянських часів, будинку та подальшого розширення класної кімнати де діти займаються трудовим мистецтвом, на ремонт пекарні та кімнати, де батьки, відвідуючи своїх дітей, могли б приватно провести з ними час.

Подією ж дня став візит місцевої «Шоколадної фабрики

клоунів» з тригодинною інтерактивно-освітньою програмою для дітей з обмеженими можливостями. Попри те, що столи й підлога зали були покриті 8 кілограмами розтопленого шоколаду, активність та зацікавленість дітей вивченням навичок роботи з «живим шоколадом» не можна було порівняти із жодною іншою формою освітнього підходу праці з дітьми-інвалідами. Звертаючись до акторів, єпископ Даниїл та

отець Іван зауважили їхнє прекрасне адаптування програми для дітей з обмеженими можливостями, яка дозволяє і вчитися, й веселитися водночас.

Того ж дня в ідальні дитячого будинку було розставлено святкові столи, щедро наповнені наїдками-напитками й різними лакітками. Розставлено таким чином, що до них могли доступитися 150 дітей-сиріт та інвалідів. Радість спільно, в любові ділитися їжею один з

одним нагадала американським гостям про старі «Аґапе» – трапези любові, так необхідні в сьогоднішньому, часто жорсткому й немилосердному світі.

Отець Іван зазначив, що дитячий будинок створює необхідне середовище для дітей, де вони можуть вільно бути тим, ким насправді хотіли б бути (акторами, співаками, балеринами або просто життєрадісними людьми, не відчувачи, що хтось дивиться на них з осудом). Любов та підтримка, яку вони дають один одному й отримують від вихователів, справді надихає.

Нинішньої зими Українська православна церква планує нову місійну подорож до Знам'янського дитячого будинку-сиротинця, довідатися про яку детальніше можна на інтернет-сторінці: www.uoosofusa.org

А всім, кому небайдужа доля України, хто хоче підтримати тих, хто сьогодні потребує найбільше, прохання звертатися до Головної Консисторії УПЦ в США:

Consistory Office of Public Relations
Ukrainian Orthodox Church of the USA
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Тел: (732) 356-0090
ConsistoryOPR@aol.com
Прес-служба УПЦ у США
Фото Івана Галуцка

Організація Оборони Чотирьох Свобід України

сердечно вітає з нагоди

23-ої Річниці Незалежності України

Український Вільний Народ в Україні,
Ієрархів Українських Церков
на Батьківщині й на поселеннях,
Провід Організації Українських Націоналістів
і голову Стефана Романіва, та все членство ОУН,
всі громадські і політичні організації,
усі Кредитові Спілки,
усі братні організації Ради Українських
Державницьких Організацій Світу,
Світовий Конгрес Українців,
Український Конгресовий Комітет Америки,
членів керівних органів ООЧСУ,
Управи Відділів, усе членство та їхні родини !

Слава Україні ! Героям слава !

За управу,

Степан А. Качурак
Президент

Іван Яворський
Секретар

Союз Українок Америки,
найстарша і найбільша організація жінок українського
походження в США,

разом з українцями діаспори цілого світу

з нагоди 23-ої річниці Незалежності України

підтримує надзвичайні зусилля та спроби
Президента Петра Порошенка та всього українського
народу в їхній важкій та
безнастанній боротьбі
за справжню вільну демократичну державу.

Слава Україні!

Союз Українок Америки
Ukrainian National Women's League of America, Inc.
203 2nd Ave, New York, N.Y. 10003-5706
Tel: [212] 533-4646
Fax: [212] 533-5237
E-mail: unwla@unwla.org
Website: <http://www.unwla.org>

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

вітає українську громаду з Днем Незалежності,
який святкуємо в непростих умовах війни на сході
України, що нам накинула російська агресія. Відстояння
незалежності, демократичних цінностей і територіальної
цілісності України - залишається нашою спільною метою.
Ми переживаємо перехід і відновлення, усвідомлюючи,
що крім героїчних зусиль українських військових,
сьогодні також вкрай потрібні культурні та інтелектуальні
зусилля, які піднесуть на належний рівень і забезпечать
життєздатність української науки і культури.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорогі друзі, приятелі, колеги, представники української громади! Щиро дякую всім, хто привітав мене з 90-літнім ювілеєм. Не знаходжу відповідних слів, якими бажав би скласти мою щиру й гідну подяку всім: Владикам, Генеральному консульству України, парафії св. Юра, управі НТШ, установам, організаціям, редакціям і редакторам газет, моїм друзям в Україні, Німеччині, Канаді й США, знайомим і незнайомим тільки з видження, що несподівано для мене вітали при зустрічі на вулиці з моїм ювілеєм. Молюсь і молитимусь до Всевишнього Триєдиного Господа Бога й Пречистої Діви Марії Матері Божої, щоб нагородили Вас своїми щедрими ласками а, зокрема, кріпким здоров'ям і довголіттям.

Моїм бажанням було відзначити своє 90-ліття скромно, як кожного року, в родинному колі з сином Орестом і дочкою Лесею, що живе в Лондоні, онуками Петром і Данилом і зятем Томою, але так не сталося.

На початку травня ц.р. після унікального й блискучого показу українських народних строїв, які довершив відомий подвижник творчості Шевченка, Народний артист України Іван Бернацький зі своїми прекрасними студійцями, підійшов до мене редактор Валентин Лабунський. Ми похвально, з приємністю і захопленням ділились думками про щойно побачене. Далі бесіду продовжив мій співрозмовник Валентин, кажучи, що скоро відзначатимемо ювілей. «Який ювілей?» – запитую. «Та ж відомо який – ваше 90-ліття, всі про це кажуть – НТШ, Бачинський й інші, це справді славний ювілей – патріарший! Редакція «Нової газети» бажала б також долучитися до відзначення вашого ювілею». Почувши цю для мене несподіванку, був здивований і задумався, хто розкрив дату мого народження? Подумав: це, напевно, друзі з НТШ, два Василі – Лопух і Махно. Мабуть, я не помилюся? Розгублено подякував за увагу до мене В. Лабунському і сказав, що я не та людина, яку треба величати. Не встиг продовжити своєї мови, як у цьому моменті підбігла мила дружина Валентина Катерина Кіндрась. «Так, так, – каже вона, – це треба обов'язково і треба провести інтерв'ю, коли до Вас можна прийти?» Ще раз кажу: «Дякую Вам за увагу, але я не та особа, не завдавайте собі зайвих клопотів, яких і без цього маєте доволі».

Так закінчилась наша непередбачена бесіда. Здавалось мені, що все пішло в забуття. Ще десь у міжчасі і випадково зустрічі з Катериною Кіндрась, вона ще раз запитала: «Коли можна буде порозмовляти?» «Та що Ви, забудьте, не треба...» Сподівався, що вже на цьому закінчилось!

Але раптом за тиждень перед днем народження – дзвінок у двері. На порозі – Катерина Кіндрась і Валентин Лабунський: чи можна до Вас? Гостям радий! І так почалась, при столі, дружньо-розмовна «сповідь», унаслідок якої з'явилась розкішна чутливо-зворушлива стаття на сторінках «Нової га-

зети» за підписом Катерини Кіндрась і Валентина Лабунського. Статтю прочитав з особливою увагою, а в деяких місцях з вологими очима. Сам собі ставив запитання: чи це я?

Подзвонив до секретарки парафії св. Юра Ірини Гордієвої і прошу: «Ірино, жадних несподіванок». «Добре, добре, – відповідає вона, – я нічого, це Люба Витвицька щось там готує й о. парох Вернард погодився».

У четвер дзвінок – телефоную з НТШ Василь Лопух і каже: «Пане Миколо, прошу прийти в суботу, о другій після обіду до НТШ». Запитую: «Яка справа?» «Прожу прийти!». Я погодився, але не запитав навіть, яка є етікета – з краваткою чи без?

У п'ятницю, складаючи церковний бюлетень, читаю чорним по білому: «Вітаємо парафіянина Миколу... з поміткою – у неділю, о год. 12-й полудня, буде відправлена св. Літурія за здоров'я раба Божого Миколу...» Цього я не сподівався.

У цьому ключі слід згадати мого друга з Лохвиці, що на Полтавщині з, яким знайомий кореспонденційним шляхом, д-ра Олександра Панченка, який написав багатoinформативну статтю про мою громадсько-політично-церковно-релігійну працю, що з'явилась у «Закордонній газеті», «Свободі», «Національній трибуні» і в Україні. Щира подяка авторів О. Панченку і шановним редакціям за надрукування.

З особливою увагою і зворушенням прочитав привітання, що були надруковані на сторінках «Нової газети», в тому самому номері, що й назване інтерв'ю Катерини Кіндрась і Валентина Лабунського.

Надруковано привітання в «Новій газеті» від Преосвященного Владика Павла Хомницького Стемфордської Єпархії – вдячний за вітання й побажання.

Від Генерального консульства в Нью-Йорку – дякую за вітання. На зорі його становлення різно допомагав першому Генеральному консулу Віктору Крижанівському та його наступникам. З поклоном щиро дякую дирекції й працівникам Української Католицької Освітньої Фундації (УКОФ) у Чикаго, що безперерійно несе необхідну допомогу для Українського Католицького Університету у Львові, який під сучасну пору прекрасно вписується у ландшафт Львова, як університетське містечко. З цими освітньо-допомоговою і науковою формациями мене в'язали роки співпраці, починаючи від першого ректора о. д-ра Михайла Димиди і згодом отця, а тепер Владика Бориса Гудзяка. З УКОФ тісно співпрацював, починаючи з її засновником проф. Джефрі Вілзом, а згодом з динамічним головою Джоном Курі, з яким формували Комітет Приятелів УКУ в метрополії Нью-Йорку, першим головою якого я був. Нині фундацію очолює Олександр Кузьма.

Теплі й змістовні слова привітання прочитали від Управи Наукового Товариства ім. Шевченка, в якому бачу себе, бо йому віддав понад два десятиліття років праці, як директор канцелярії. Водночас невимовно вдячний Дирекції НТШ, зокрема Василю Лопуху, який запросив мене на зустріч з членами Управи, під час якої президент д-р Григорій Грабович привітав похвальним словом, вручив грамоту вдяч-

ності і підніс тост. Присутні заспівали «многая літа». Водночас колишній голова НТШ в США, а тепер голова Світової Ради Наукових Товариств ім. Шевченка, мій друг, д-р Леонід Рудницький висловив слова привіту і прочитав привітального листа від голови НТШ у Львові д-ра Олега Купчинського. Усім мій поклін і дружньо-щира подяка!

Привітання Політичної Ради ОУНз, за підписом голови Анатолія Камінського і заступника покійного голови Середовища УГВР Євгена Стахова, Андрія Ластовецького. У цих формаціях бачу свої молоді роки, коли як член цих організацій співпрацював з провідними особистостями ОУН: Степаном Бандерою,

Президент НТШ-А, професор Григорій Грабович (перший праворуч) та голова Світової Ради Наукових Товариств ім. Шевченка, академік Леонід Рудницький вручають Миколі Галіву (в центрі) Грамоту вдячності

МИКОЛА ГАЛІВ: «ЩИРО ДЯКУЮ!»

Степаном Ленкавським, Ярославом і Ярославом Стецьками, Ярославом Дзиндюрою, Богданом Підгайним, Володимиром Керотом, Левом і Дарією Ребетами, Зеноном Матлою, Богданом Кордюком, о. д-ром Іваном Гриньохом, Миколою Лебедем, Мирославом Прокопом, Мирославом Болюхом, Богданом Бідяком, Романом Борковським, Григорієм Васильовичем, Володимиром Стаховим, Ніною і Романом Ільницькими, Мирославом Малецьким, Василем Маркусем, Іриною Козак, Ніною Самокіш і багатьма іншими.

Вдячний за вітання Українського Патріархального Товариства в США і редакції журналу «Патріархат» у Львові. Згадую ці формації з особливим почуттям, бо вони гідно вписались на новій сторінці історії УКЦеркви, яку відкрив світлої пам'яті Патріарх Йосиф. У цих формаціях бачу кілька десятків своєї щоденної, безкорисливої й відданої праці, зокрема для журналу «Патріархат», який виріс до висот, здобув собі право громадянства й численних читачів. Радію, що журнал «Патріархат» тепер з'являється у Львові, продовжує стукати в двері Ватикану про визнання існуючого патріархату УКЦеркви. Дякую, дякую і ще раз дякую!

Вдячний за вітання Управі й Дирекції Українського Музею в Нью-Йорку, що привітали мене з моїм ювілеєм. Водночас дякую голові управи д-р Ренаті Голод за теплі слова побажань від імені учасників Загальних зборів, подарунок і за «многая літа».

Вдячний за привітання з моїм 90-річчям Раді Директорів Українського Інституту Америки за вітання й Грамоту за підписом Президента д-ра Данила Свістеля, Українсько-Американській Координаційній Раді за підписами голови Ігоря Гавдяка і секретаря Андрія Ластовецького, моєму відданому й багатолітньому другові Ярославу Колодію.

Моя вдячність також за розкішне вітання й пам'ять довголітньому, особливому другові, ще з студентських років у Регензбурзі (Німеччина), інженеру й успішному комерсанту Юліяну Бачинському з дружиною Марією, якого безперервно доганяю, бо він у минулому, 2013

році, вже відзначив 90-ліття.

Вищеназвані привітання, що з'явилися на сторінках «Нової Газети», якщо я не помилюсь, це діло рук, помислу і старань Катерини Кіндрась і Валентина Лабунського – мій доземний поклін і щира подяка їм.

До цього вінка привітань бажано долучити низку осіб, які з приводу дня мого народження мене привітали: о. парох Вернард Панчук ЧСВВ, відправив св. Літурію у церкві св. Юра за моє здоров'я, сказавши теплі слова побажання, заїнтонував мнолітствіє і запросив бажаючих прийти до нижньої каплиці на спільну гостину. І тут знову о. Вернард підніс тост за здоров'я і поблагословив Божі дари. Під час прийняття виголосили слова привіту: Василь Лопух – від дирекції НТШ, народний артист України Іван Бернацький – від студії мистецького слова, Люба Витвицька – ініціатор і організатор прийняття, Наталя Дума – голова 83-го відділу СУА, яка, вітаючи, зробила помітку, що з цієї нагоди 83-й відділ СУА вручить 90 доларів на Український Музей, молодіжна група «Чисті серця», яка також допомагала при влаштуванні прийняття.

На завершення гостинної зустрічі у нижній каплиці ювіляр з особливою вдячністю і доземним поклоном подякував Отцю Пароху Вернарду за св. Літурію, мнолітствіє і побажання, названим промовцям за теплі слова привітів і подарунки, а організаторам гостини Любі Витвицькій, НТШ (Василем Лопуху і Махнові) і молодіжній групі «Чисті серця» за ювілейне прийняття.

У цьому ключі бажано назвати імена тих, що мене привітали листовно й електронною поштою: Преосвященний Владика Павло (Хомницький) ЧСВВ, Преосвященний Владика Василь (Лостен), Преосвященний Владика, Президент Українського Католицького Університету Борис (Гудзяк). Вітального листа від Владика Бориса прочитала і вручила подарунок – ікону Божої Матері – Одігітрію, під час засідання Комітету Приятелів УКУ Метрополії Нью-Йорку, одна з директорів УКУ у Львові Ольга Зарічинська. Отець-диякон Методій ЧСВВ – папське вітання, Лідія Левчук з вітанням вручи-

ла подарунок, щиро привітали мене також Зірка Рудик, Анна і Володимир Раки, Леся Юзенів, Оксана Маланчук, родина Шалаїв – Осипа, Християн і Тарас, Сидляр Богдана і Михайло з синами і донькою.

З України – Анна, молодша сестра, родина – Катруся і Степан Федисак з Руславою, Світланою й онуком Ігорчиком, Віра і Філарет Дрозд з Наталкою і Володею й онуками, приятелі Роман Сливка і Олег Гусак.

Привітання телефоном від друзів і приятелів: Юрій Андрушин, Христина і Володимир Баранецькі, Михайло Бохно, Анна Копач-Бур, Роман і Зірка Воронки, Тарас й Ольга Гунчак, Осип Данко, Микола Дармохвал, Зорана Гафтович, Василина Дмитрик, Анатолій Камінський, Орест Кизик, Роман Кизик, Григорій Комаринський (Німеччина), Лариса і Любомир Зелики з Софією, Христина і Джеррі Ганіфін, Оксана Копач, Богдан Марків, Джон Курі, Марія Мороз, Петро Потічний, Володимир Процик, Марія Стефак, Василина Струк, Люба Шатанська, Тамара Шевченко Іван Шегда, Ден Шиманські, Анна Шпук-Нікітін, Рома Шуган, Дмитро Штогрин, Ірина Ярославич, Олександр Бурлаковський.

Підсумовуючи з вищеназваного й неназваного, доводиться повторюючи, сказати, що все це було для мене великою й приємною несподіванкою, за що усім щиро вдячний. У цьому виявився для мене цікаво-вагомий феномен, що літочислення не є найважливішим елементом, це є тільки привід – нагода для відзначення і підкреслення пройденого життя. У моєму випадку широка українська громада, себто церковний, громадсько-політичний, науковий, журналістичний і культурно-творчий сектори, мої друзі, близькі, знайомі і мало знайомі – просто українська громада – оцінила мій скромний вклад праці і це радує. Тому ще і ще раз з доземним поклоном щиро дякую усім названим і не названим особам за увагу до мене і молю Всевишнього Господа Бога, щоб нагородив Вас своїми щедрими ласками. Щастя Вам, Боже!

Уклінно дякую,
ваш Микола Галів
Фото Василя Лопуха

Дорогі співвітчизники!

ВСЕАМЕРИКАНСЬКЕ ГРОМАДСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ
«НОВА УКРАЇНЬСЬКА ХВИЛЯ»
щиро вітає українську громаду з

23-Ю РІЧНИЦЕЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Сумною видалася вона – протягом кількох місяців сотні відважних, в основному, ровесників цієї Незалежності заплатили своїм життям за територіальну цілісність нашої Батьківщини, рятуючи її від підступного й страхітливого ворога. Але герої не вмирають. Вони роблять нас сильнішими й згуртованішими як народ, як націю. Де б ми не жили в світі, ми відчуваємо гордість за те, що ми – українці! І нас не здолати – ми обов'язково переможемо!

Слава Україні! Героям слава!

Мирослава Роздольська,
голова Координаційної Ради

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Співка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

SUMMER MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00% APR*

15 YEAR FIXED - 3.00% APR*

20 YEAR FIXED - 3.75% APR*

Сертифікати

до 2.07% APR*

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change.

APR is Annual Percentage Rate.

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною картою SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.

Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником? Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивідендів вони платять?**

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

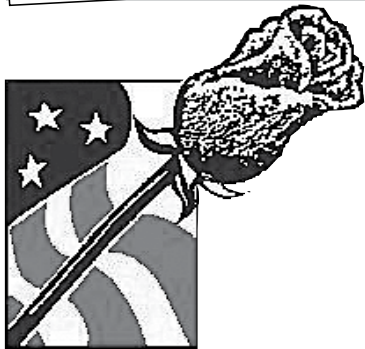
555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

США – унікальна країна в сенсі ставлення в ній до самого поняття свободи. В Америці – це абсолют, з якого все починається і все закінчується. Недаремно ж, саме в найбільшому місті США Нью-Йорку височіє національний пам'ятник самій цій леді – статуя Свободи. Більше ста років тому народ Франції передав її американському народові на знак дружби, підвалини якої було закладено ще

вершилося до квітня 1886-го. Роботу над статуєю у Франції було завершено в липні 1884 року, а в червні наступного року її було доставлено до нью-йоркської гавані на борту французького фрегата «Ізере».

Статую транспортували до США в розібраному вигляді – її було розділено на 350 частин, упакованих в 214 ящиків. Збирання статуї на п'єдесталі зайняло 4 місяці. 28 жовтня 1886 року під бурхливі овації натовпу, який прибув дивитися на диво з див з усіх кінців Америки, відбулася церемонія відкриття статуї Свободи. Вона стала подарунком до 100-ліття підписання Декларації про незалежність США, який запізнився на 10 років.

Історія статуї Свободи й острова, на якому вона стоїть, – це історія змін. Статую було поміщено на гранітному п'єдесталі всередині форту Вуд, збудованого до війни 1812 року, стіни якого було викладено у формі зірки. Служба маяків США відповідала за обслуговування статуї до 1901 року. А

форту. В 1933 році обслуговування цього національного пам'ятника було передано Службі національних парків. А 7 вересня 1937 року площу національного пам'ятника було збільшено й вона поширилася на весь острів Бедлоу, котрий в 1956 році було перейменовано на острів Свободи. 11 травня 1965 року острів Еліс було також передано Службі національних парків й він став частиною національного меморіалу «Статуя Свободи». В травні 1982 року президент США Рональд Рейган доручив Лі Якоку очолити рух приватного сектора задля реставрації статуї Свободи. На реставрацію було зібрано 87 мільйонів доларів, завдячуючи партнерству Служби національних парків й корпорації «Статуя Свободи – острів Еліс», котре стало прикладом найуспішнішої співпраці державного й приватного секторів в американській історії. В 1984 році, на початку робіт з реставрації, статую Свободи було занесено до списку пам'ятників світового значення. 5 липня 1986 року

Статуя Свободи в Нью-Йорк

ПАМ'ЯТНИКИ СВОБОДИ Й БОРЦЯМ ЗА НЕЇ

в роки американської війни за незалежність, яку американці називають своєю першою революцією. За ці роки статуя стала не тільки втіленням дружби двох народів, а й символом свободи та демократії.

Скульптору Фредеріку Огюсту Бартольдї було доручено створити до 1876 року пам'ятник на честь століття підписання американської Декларації незалежності. Створення статуї стало спільним проектом, за яким американська сторона зводила п'єдестал, а французи виготовляли саму статую і потім вже збирали її в США. Однак нестача коштів відчувалася по обидва боки Атлантики. У Франції для збирання коштів залучалися пожертви, проводилися лотереї й різноманітні фестивалі. В Сполучених Штатах, своєю чергою, з метою збирання грошей проводилися театральні видовища, художні виставки й аукціони.

Олександр Гюстав Ейфель (той самий, що створив Ейфелеву вежу) розробив конструкцію потужного залізного опертя й каркасу, котрий дозволяв мідній оболонці статуї вільно рухатися для збереження рівноваги.

Збирання коштів в Америці просувалося зі скрипом, і тому Джо-зеф Пулітцер (той самий, іменем якого назвали найпрестижнішу премію в галузі журналістики) надав сторінки своєї газети «Ворлд» для статей на підтримку збирання пожертв. У своїй газеті Пулітцер різко розкритикував як багатих, які не бажали фінансувати будівництво п'єдесталу, так і середній клас, котрий звик покладатися на те, що гроші на добру справу завжди знайдуться у більш багатих співвітчизників.

Жорстка критика Пулітцера мала успіх і спонукала американців робити-таки пожертви. Гроші на п'єдестал було зібрано до серпня 1885 року, а його будівництво за-

Наша довідка: На території США існує 29 національних меморіалів, які належать до системи Національних парків, ще 5 – під адмініструванням інших організацій. Національні меморіали встановлено в 14 штатах, з яких у столичному Вашингтоні – 10, по три у Пенсильванії й Нью-Йорку. 9 національних монументів присвячені американським президентам, 7 – іншим історичним особам, 4 – героям війни.

Усі національні меморіали належать до пам'яток історичної спадщини США.

Найстаріший – монумент Вашингтона, споруджений у 1884 році, найновіший, присвячений Мартіну Лютеру Кінгу (Вашингтон).

Серед найбільш відвідуваних меморіалів в США: USS Arizona Memorial (Перл Гарбор, Гаваї), Indiana World War Memorial Plaza (Індіанаполіс, Індіана), National World War II Memorial, Vietnam Women's Memorial (Вашингтон) та ін.

На державному рівні поняття «національний монумент» вперше сформульовано й закріплено на законодавчому рівні в 1906 році з ініціативи президента Теодора Рузвельта.

На території США знаходиться також 147 національних цвинтарів. Найбільш відомий – Арлінгтонський в м. Арлінгтон (штат Вірджинія). З 1971 року в США відзначають День пам'яті як національне свято.

Меморіал Джорджа Вашингтона в американській столиці

потім цю місію було покладено на військовий департамент. Президентською постановою від 15 жовтня 1924 року форт Вуд і статую, на його території було оголошено національним пам'ятником, кордони якого збігалися з кордонами

відреставрованої статуї Свободи знову відкрили для відвідувачів під час вікенду Свободи, присвяченого її 100-літтю. Після цього статую ще не раз зачиняли й відкривали після ремонтних робіт. Останній раз зовсім недавно.

Аби побувати в самій короні статуї, відвідувачі проходять 354 сходинки. В короні розташовані 25 вікон, котрі символізують земні кошовності й небесні промені, які освітлюють світ. Сім променів на короні статуї символізують сім сві-

тових океанів і континентів. На табличці, котру статуя тримає в лівій руці, римськими цифрами написано: «4 липня 1776 року». Загальна вага міді, яка пішла на відливання статуї – 31 тонна, а загальна вага її сталевих конструкцій – 125 тонн. Загальна вага ж цементної основи – 27 тисяч тонн (!). Товщина мідного покриття статуї – 2,37 мм. Вітер силою в 50 миль на годину розкачує її на 7,62 см, а смолокип при цьому розкачується на 12,7 см.

28 жовтня 1886 року президент США Гроувер Клівленд від імені американського народу прийняв статую Свободи в дар і сказав: «Ми завжди пам'ятатимемо, що Свобода вибрала це місце своїм домом, і вівтар її ніколи не покрий забуття».

Тільки-но приїхавши до США, ми найперше вирушили до столиці – міста Вашингтон. І першим місцем, яке ми відвідали, був меморіал першого президента США, великого борця за свободу Америки Джорджа Вашингтона.

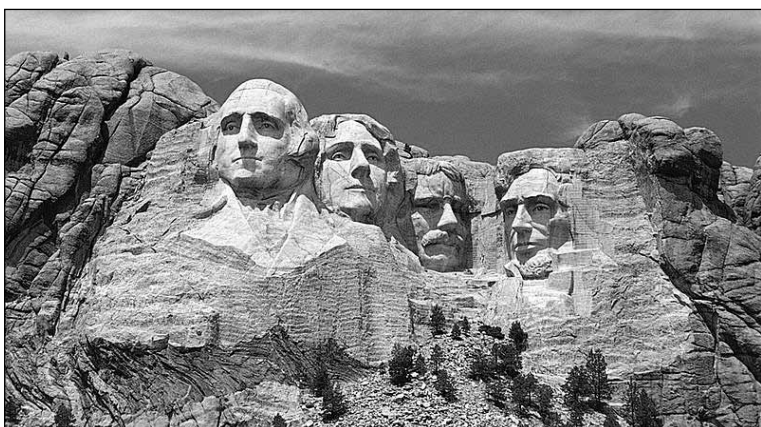
Це чотиристороння кам'яна споруда, розташована в західній частині так званої Еспланади, зведена в пам'ять про «батька нації», генерала й першого президента Сполучених Штатів Америки.

Меморіал Джорджа Вашингтона було створено за образом і подобою класичного єгипетського обеліску. Висота монументу становить 169 метрів, і він височіє над всім містом. 50 прапорів оточують основу меморіалу й символізують 50 штатів. Якщо піднятися ліфтом до вершини цієї піраміди, то з вікон на оглядовому майданчику відкриються краєвиди на меморіал Лінкольна, Білий дім, меморіал Томаса Джефферсона й будівлю Капітолію.

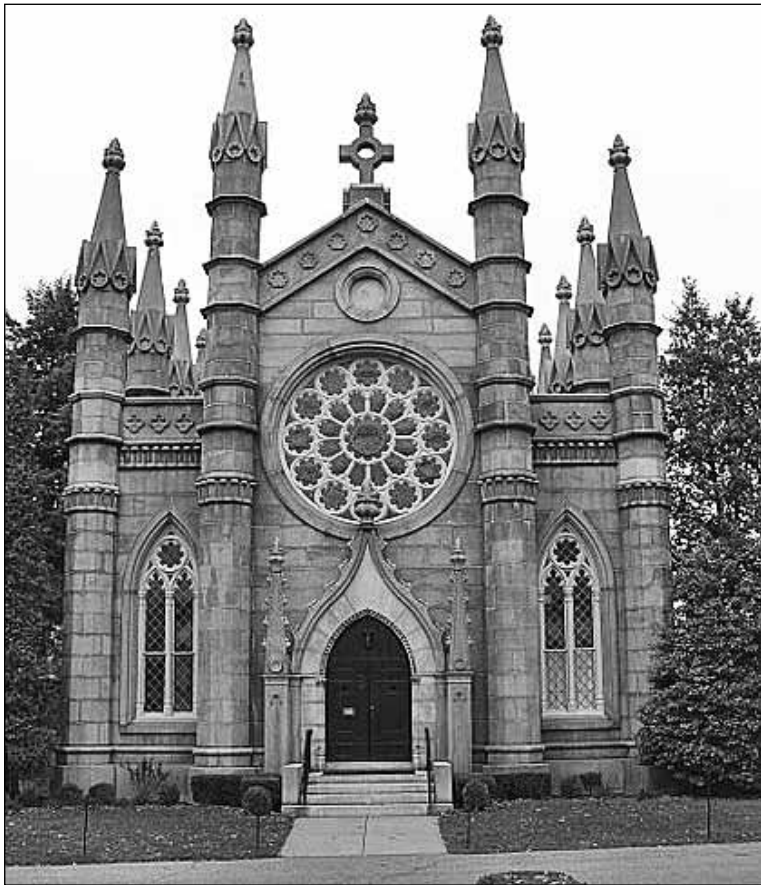
Первісний проект пам'ятника, створений Робертом Мілсом, зазнав значних змін під час будівництва.

Меморіал героям Іводзими поблизу Арлінгтонського національного цвинтаря

Висічені в скелі фігури батьків-засновників США

Каплиця на Mount Auburn Cemetery (Кембрідж, Массачусетс)

USS Arizona Memorial (Перл Гарбор, Гаваї)

Теперішній вигляд пам'ятника, який нещодавно, до речі, ремонтували після того, як внаслідок землетрусу в ньому утворилася небезпечна тріщина, має мало спільного зі складним дизайном Мілса, котрий являв собою комбінацію елементів грецької та єгипетської архітектури і мав на меті звести 600-фітний обеліск, оточений колонами пантеону. Між колонами мали знаходитися 30 ніш, в яких з часом повинні були виструнчитися статуї великих американців. Фігура Джорджа Вашингтона, зодягнутого в тогу й керуючого тріумфальною колісницею, мала служити головною прикрасою при вході до меморіалу.

Пам'ятник було закладено 4 липня 1848 року, а відкрито 9 жовтня 1888 року. Складається він з 36491 кам'яної плити. Внутрішні стіни прикрашають 188 різних плит, подарованих приватними особами, товариствами, містами, штатами й навіть народами світу.

Пам'ятник має «кільце». Через невдачі в будівництві він простояв 25 років незавершеним. Роботи відновилися в 1880 році. Однак нові мармурові плити були з іншого кар'єру. Різниця в кольорі мармуру відзначає «стару» й «нову» частину обеліску. Мармур поставлявся з трьох різних каменоломень, і було неможливо ідеально підібрати за кольором старий і новий камінь.

Америка – це країна пам'ятників. Ви, напевно, помітили, що в багатьох навіть маленьких скверах і парках стоять бронзові солдати. Америка вміє шанувувати пам'ять тих, хто віддав своє життя за чужу й свою свободу. Так само вона вміє шанувати пам'ять про тих, хто заклав цю країну, хто став її батьками-засновниками.

Коли одного разу ми вирішили побувати в Південній Дакоті, нас всіляко відмовляли: мовляв, що там дивитися. Але те, що ми там побачили, й досі сидить в нашій пам'яті.

У гірському масиві Блек-Гілл цього штату знаходиться національний меморіал Маунт-Рашмор, створений Гуцмоном Борглумом. Він символізує зростання країни й велич її лідерів. Вирублений в гранітній скелі гігантський барельєф висотою 18,6 метрів являє собою скульптурні портрети чотирьох великих американських президентів – Джорджа Вашингтона, Томаса Джеферсона, Теодора Рузвельта й Абрагама Лінкольна.

У 1927 році Борглум розпочав працю над монументом, але в 1941 році він помер, так і не встигнувши закінчити своє творіння. Першою він висік в скелі голову Вашингтона, за нею Джеферсона й Лінкольна. Але закінчити голову Рузвельта не встиг – роботу продовжив його син Лінкольн, і того ж року монумент було завершено.

Первісно Борглум планував створити скульптури чотирьох президентів по пояс, але часу й грошей вистачило тільки на те, щоб висікти в скелі їхні голови. Надалі президентської групи, до речі, створено ще один подібний меморіал, присвячений Скажену Коню – вождю індіанського племені оглала-сіу.

Доказом того, з яким пієтетом американці ставляться до тих, хто бився й віддав своє життя за ідеали свободи й демократії, є Меморіал Іводзими. Ми побачили його поблизу стін Арлінгтонського національного цвинтаря, вирушивши туди, аби покласти квіти на могилу Джона Кеннеді.

Меморіал присвячено воякам Корпусу морської піхоти США, які загинули у військових конфліктах, захищаючи чужу й свою свободу, починаючи з 1775 року.

Дизайн масивних скульптур виконано скульптором Феліксом де Велдоном на основі знаменитої фотографії, яка стала культовою, військового кореспондента інформаційної агенції Асошиейтед Прес Джо Розенталя, яку він зробив під час битви за японський острів Іводзіма. Меморіал зображує п'ятьох морських піхотинців і одного матроса військово-морських сил США, які підняли прапор на острові Іводзіма – сержанта Майкла Стренка, капрала Гарлона Блока, рядових Айрі Гайзи, Франкліна Суслі, Рене Ганьона й старшину 1 статті Джона Бредлі.

Роботу над створенням меморіалу було розпочато в 1951 році. Висота бронзових скульптур становить 9,8 метра, довжина флагштока – 18 метрів. Скульптури розташовані на гранітному постаменті висотою 4,5 метра. На ньому два написи: «В пам'ять про мужність вояків Корпусу морської піхоти Сполучених Штатів, які віддали своє життя за свободу своєї країни з 10 листопада 1775 року» і «Неймовірна доблесть була їхньою спільною чеснотою». Це слова, сказані адміралом Честером Німіцем перед бійцями на Іводзімі.

Місцерозташування й дата кожної битви за участю Корпусу морської піхоти США написані по колу довкола основи меморіалу. Основу повністю виконано з граніту чорного кольору, який привезли з містечка Льюнсбод (Швеція).

Меморіал урочисто відкрив президент Двайт Айзенгавер 10 листопада 1954 року в день 179-ї річниці створення Корпусу морської піхоти.

У 1961 році президент Джон Кеннеді видав Прокламацію про те, що державний прапор Сполучених Штатів має висіти на флагштоку цього меморіалу 24 години на добу. Морські піхотинці Вашингтонської бази морської піхоти використовують меморіал як майданчик для проведення щотижневого огляду – «Параду заходу сонця» (Sunset Parade). Тренувальний взвод бази представляє корпус в усій його величч і красі, використовуючи під час Sunset Parade барабани й сурми.

З цим пам'ятником, точніше, з його оригінальною гіпсовою робочою моделлю ми несподівано зустрілися в Техасі, в місті Гарлінген, відвідаючи кадетську школу «Академія Корпусу морської піхоти». До речі, тут же ми знайшли й могилу одного з тих вояків, які піднімали прапор на Іводзімі, – капрала Гарлона Блока, який загинув в тому бою.

Але яким же було наше здивування, коли точнісінько такий самий меморіал ми побачили в місті Ньюїнгтон, що в штаті Коннектикут. З'ясувалося, що подібні пам'ятники стоять також в Массачусетсі (місто Фолл-Рівер) й Флориді (місто Кейп-Корал). А на ознаменування 50-річчя закінчення Другої світової війни ще один варіант цього пам'ятника спорудили й у місті Елісбург (штат Пенсильванія). Зменшені копії цього меморіалу є також на трьох базах морської піхоти США: Кюантіко (штат Вірджинія), Періс-Айленд (штат Південна Кароліна) й Кенейо-Бей (штат Гаваї).

Взятися за тему «Як шанують в США борців за свободу» нас спонукали останні події в Україні. Чи

поставлять вдячні нащадки колись пам'ятник героям Небесної Сотні, до якого йтимуть молодята й зовсім юні українці, аби покласти квіти до його підніжжя й подумки присягнути так само любити Україну, як любили її ці хлопці? Чи постануть пам'ятники героям, які віддають сьогодні свої життя за волю України, воюючи на Донбасі з путінськими диверсантами, спеціально вишколеними вбивати в диверсійних школах ФСБ й ГРУ? Ці запитання ми вголос ставили одне одному, відвідавши нещодавно один з перших садових цвинтарів Америки – Mount Auburn Cemetery, що в місті Кембріджі (штат Массачусетс).

Закладений в 1831 році, цей цвинтар вважається першим сільським кладовищем, де надгробки вписані в ландшафт, де є доріжки для прогулянок і лавочки. Цей цвинтар відіграє значну роль в історії міста і вчить шанувати пам'ять тих, хто жив перед нами.

Цвинтар нагадує паризьке кладовище Пер Лашез. Але й за подобою Mount Auburn Cemetery було створено цвинтарі по всьому світу. Найзнаменитіший з них – лондонський Ебней парк.

Створення нового типу цвинтаря було продиктовано введенням в обіг нового слова «cemetery», котре походить від грецького – «місце сну». Це значно змінило підхід у порівнянні з попереднім, коли цвинтар бачився як похмуре місце смерті й страждань.

Однією з найвідоміших будівель цього цвинтаря є брама, збудована в стилі єгипетського відродження. Свого часу на неї було витрачено 10 тисяч доларів. Одні з найвідоміших «мешканців» цього місця – письменник і поет Генрі Лонгфелло й художник Вінслов Гомер.

Земля, на якій нині розташований цвинтар, первісно називалася Ферма Стоуна, однак місцеві мешканці стали її після виходу в світ поеми Олівера Голдсмита «Полишене село» називати «Солодкий Оберн». Ми ходили цим «Оберном» і зовсім не відчували, що знаходимося на місці горя й смерті. Цей цвинтар був, радше, місцем, де думалося про вічне. Про наших пращурів, які колись жили й творили на цій землі так само, як це робимо сьогодні ми. І нам знову до щему в серці захоїлося, щоб ось в таких місцях знайшли свій вічний спочинок герої Небесної Сотні й ті, хто віддає сьогодні свої життя за нашу свободу в битві з путінською бандою на Донбасі.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

*Адвокат СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ
з дружиною Оленкою
та доньками Устинкою і Меланкою
в ці тривожні серпневі дні,
коли 23 роки тому Україна
відновила свою державність,
а тепер знову змушена відстоювати
своє право на незалежність,
бажають українському народові,
українській громаді Америки і усього
світу мужності, мудрості і перемоги.*

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

*Hoshovsky Law Firm
347 Fifth Avenue, suite 1009
New York, NY 10016
Tel: (212) 532-8600*

**Вітаємо своїх рідних,
приятелів, знайомих і всю нашу
жертвовну українську громаду
з Днем Незалежності України!**

*Просимо Всевишнього, щоб дав нам
у цей тривожний час силу і єдність.
Слава Україні!*

*Слава Героям Небесної Сотні!
Слава всім невинно убієнним героям,
які віддали найдорожче – свої життя
за волю й добра України!*

*Володимир, Лариса,
Уляна, Лада Лисняки
Лонг-Айленд (Нью-Йорк)*

**Лікар-кардіолог
ПЕТРО ЛЕНЧУР
з родиною
вітають українську громаду з
23-ю річницею
Незалежності України.**

**Миру та злагоди нашій
історичній Батьківщині
та всьому українству
Америци й світу!**

**СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!**

**776 E 3rd Ave № 2,
Roselle, NJ 07203
Tel: (908) 241-5545**

**РАДА ДИРЕКТОРІВ
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ**

Вітає

*Український народ на рідних землях
та усіх українців розкинутих,
по різних країнах світу,
з нагоди*

**23-ої річниці
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!**

*Бажаємо
успіхів у всіх заходах для об'єднання
національно-державницьких сил, у справі
відбудови та закріплення соборної
самостійної України.*

*Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street (corner Fifth Avenue) New York City
212-288-8660 www.ukrainianinstitute.org*

УРОКИ ІСТОРІЇ

Сімдесят п'ять років тому, 23 серпня 1939 року, було підписано горезвісний пакт Молотова-Ріббентропа і таємні протоколи до нього. Цього дня в Москві відбулися переговори німецького міністра закордонних справ Ріббентропа зі Сталіним та Молотовим. Того ж дня, вже далеко за північ (отже, насправді 24 серпня), було підписано пакт, який пізніше історики назвуть угодою сатани з дияволом.

Цей пакт, який укладався на 10 років, означав переділ Європи: спільну війну Німеччини та СРСР проти Польщі, окупацію Сталіним Литви, Латвії, Естонії, возз'єднання Західної України й Північної Буковини з Радянською Україною, а Західної Білорусі – з Радянською Білоруссю. Це так зване «возз'єднання» призвело до

вано у Франції), «війна обезсилить Європу, яка стане нашою легкою здобиччю. Народи приймуть будь-який режим, який прийде після війни». На жаль, повні оригінали цієї так званої «доповіді Сталіна від 19 серпня 1939 року» сховані у ще й сьогодні закритих для дослідників московських архівах. Але є низка інших, відкритих документів, з яких витікає, що втягування Гітлера в Другу світову війну за безпосередньої участі СРСР було природним і давно продуманим для Сталіна.

Радянський диктатор планував першим напасти на Німеччину і це підтверджують документи Генштабу СРСР «про стратегічне розгортання збройних сил СРСР на Заході і Сході на 1941 рік», де йшлося про плани ведення наступальної операції збройних сил СРСР за межами державних кордонів. Навіть є конкретний запис генерала Ватутіна на доповіді Генштабу від 11 березня 1941 року – «наступ роз-

Сталіна в Європі, а в тому, що обидва диктатори мислили однаково щодо планів світового панування. Але Гітлер, як зауважують історики, виявився хитрішим за Сталіна. Тому в останнього був такий шок 22 червня 1941 року, після нападу нацистської Німеччини на СРСР. Хоча режими були різними за структурою, але рівні несвободи, як у сталінському СРСР, так і в нацистській Німеччині були однаковими – повна несвобода, яка обернулася для двох систем десятками мільйонів жертв. Обидва диктатори намагалися перетворити підкорені народи у слухняні знаряддя своїх глобальних завойовницьких планів.

Росіянин Костянтин Симонов стверджував, що пакт про ненапад з гітлерівською Німеччиною був шоком для нього і його друзів, і коли нацисти захопили Польщу, то, за словами Симонова, його співчуття, так само, як його колеги по військовій газеті, були на боці поляків.

Підписання угоди Молотова-Ріббентропа. Кремль. 23 серпня 1939 р.

УГОДА САТАНИ З ДИЯВОЛОМ

75 років тому було підписано договір Молотова-Ріббентропа, яким Сталін і Гітлер поділили Європу

масових репресій на українських і білоруських територіях, звідки сталінський режим депортував і потім переважно знищив близько півтора мільйона осіб, із них до 300 тисяч лише із Західної України. І це лише до 22 червня 1941 року.

Якщо Естонія, слідом за нею й Латвія, а потім і інші країни в Європі утверджують сьогодні День пам'яті жертв сталінізму й нацизму у своїх офіційних календарях 23 серпня, то в Москві тепер кричать: «Руки геть від Сталіна!». Реакція офіційної Москви на рішення Європи щодо нацизму й сталінізму сьогодні межує з істерією і манією ображеної держави. А це викликає серйозне занепокоєння у світі, бо відкритий захист Кремлем сталінського режиму, котрий забрав десятки мільйонів життів, насторожує: чого чекати від цієї влади надалі. Втім, чекати не доводиться – кремлівський диктатор Путін виявився добрим учнем Йосипа Сталіна – він так само анексує чужі землі, перекроєє кордони, лякає новою світовою війною.

Хоч у 90-ті роки в Москві нібито йшли на реальні кроки щодо переоцінки дій тоталітаризму в СРСР. В Україні на такі рішення Європи й цивілізованого світу відмовчуються, хоча ці події 75-річної давнини безпосередньо залишили трагічний відбиток в Україні. Одна лише цифра – майже 8 мільйонів людських життів безпосередніх втрат українського народу в Другій світовій війні – багато про що свідчить.

Ні для кого не секрет, що більшовики від самого початку розпочинали революцію в Петрограді для «роздування світової пожежі комунізму». Сталін же поставив СРСР на конкретний конвеєр воєнно-економічної підготовки саме завоювання світового панування. Як він казав у 1939 році в розмові з чеськими комуністами (документ опубліко-

Йосип Сталін вітає Йоахіма фон Ріббентропа з підписанням угоди про ненапад та таємних протоколів до неї

почати 12 червня» (малося на увазі, як свідчать історики, 12 червня 1942 року). Правий у цілому Віктор Суворов, який доводить в «Криголами», що Сталін, підписуючи 23 серпня 1939 року пакт про ненапад з Гітлером, готувався до наступальної війни проти Німеччини на її території. Сьогодні провідні російські історики, які люто критикують Суворова, не можуть протиставити йому якоїсь протилежної логічної концепції.

Та й справа навіть не в плані «превентивної» чи як її там – наступальної блискавичної війни

Тобто, придворна інтелігенція Сталіна переконалася у серпні 1939 року в справжньому обличчі сталінізму на міжнародному рівні, бо страхотливі репресії в самому СРСР до цього списували на різні там «помилки» і «вороже оточення».

Вже те, що оприлюднення оригіналів таємних протоколів до пакту про ненапад першими порушили на І з'їзді народних депутатів СРСР в червні 1989 року балтійці, багато про що говорить. Таємний протокол від 23 серпня 1939 року, як і другий таємний протокол СРСР та Німеччини від 28 вересня 1939

року, свідчать про неморальність і підступність двох сторін, безпринципну таємну змову двох диктаторів, ігнорування і маніпуляцію долями цілих народів та суверенних держав. Обидві сторони виглядають за цими документами однаково одіозно. У протоколі було записано, наприклад, що в разі територіальних та політичних змін у Фінляндії, Естонії, Латвії чи Литві, північний кордон Литви становитиме межу між сферами інтересів Німеччини та СРСР. Це означало, що Литва належатиме до німецької сфери, решта – до радянської. На території Польщі розмежування мало проходити по лінії річок Нарев, Вісла, Сян. На схід від цієї лінії опинялися Люблінське та половина Варшавського воєводства разом з частиною Варшави. Стосовно Південно-Східної Європи, наголошувалося в протоколі, радянська сторона заявила про свою зацікавленість у Бессарабії.

Потім вони замітали документальні сліди своїх злочинів, викладених в таємних протоколах. У Москві ж намагаються ховати ці сліди й до сьогодні.

Як Гітлер, так і Сталін завдали страхотливі ударів по Україні. Нацисти від самого початку окупації розпочали вивезення мільйонів українців на примусові роботи до Німеччини. Всього було вивезено на такі роботи понад 2 мільйони громадян України, із них – до одного мільйона із Західної України.

Після приходу радянських «визволителів» репресії проти українців спалахнули з новою силою і мали жахливі масштаби. Шість років Українська Повстанська Армія (УПА) наодинці вела боротьбу зі сталінським окупаційним режимом. Тисячі воїнів УПА загинули, сотні тисяч бійців і співчуваючих їм потрапили до концтаборів. Цілі

села були виселені «за підтримку» УПА – всього біля 2 мільйонів осіб. Демографічні втрати українців, як від нацизму, так і від сталінізму перевищують 40 мільйонів осіб. На сьогодні, в разі уникнення Україною трагічних наслідків двох режимів, вона мала б понад 100 мільйонів населення.

Дата 75-річчя пакту Молотова-Ріббентропа і початку Другої світової війни для всіх народів є надзвичайно важливою. Пі ніхто не має залишати без уваги. І те, що в Росії «дуже придивляються до історії», загарбуючи українські землі, свідчить на користь того, що є сили, яким справжні уроки подій 75-річної давнини не до вподоби.

Західні інтелектуали на кшталт Вацлава Гавела, Джорджа Орвелла вважали, що головною з бід російського народу є те, що в Росії так і не засуджено на офіційному рівні, на зразок Нюрнберзького процесу, злочинів сталінізму. І це не дозволяє цьому народові раз і назавжди перегорнути цю сторінку й рухатися вперед демократичним шляхом. Уроки Сталіна, навпаки, дають сили й навагу Путіну, який подумки вважає себе його учнем і продовжувачем його справи. Сталіністи в сучасній Росії міцно стоять на ногах і вважають дії «батька народів» подвигом. А це завжди породжує спокуси хоча б у чомусь повторити досвід Сталіна, що ми й спостерігаємо на прикладі агресії Путіна проти України. 23 серпня має стати справжнім Днем пам'яті жертв сталінізму й нацизму не лише для країн ЄС, але й для всіх народів, що зазнали лютого нищення з боку цих людиноненависницьких режимів, у лідерів яких знайшлися в ХХІ сторіччі гідні продовжувачі.

Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»

Щиро Вітаємо
Українську Громаду в Америці
з нагоди
23-ої Річниці Незалежності
України

Наші філії будуть зачинені в суботу, 23-го серпня
Our branches will be closed on Saturday, August 23rd

Main Office 1729 Cottman Avenue Philadelphia, PA 19111 Tel: (215) 725-4430	Somerton Branch 14425 Bustleton Avenue Philadelphia, PA 19116 Tel: (267) 351-4021	UECC Branch 700 Cedar Road Jenkintown, PA 19046 Tel: (267) 627-5317	Trenton, NJ Branch 477 Jeremiah Avenue Trenton, NJ 08610 Tel: (609) 656-0802	24th Street Branch 2307 Brown Street Philadelphia, PA 19130 Tel: (215) 232-3993
---	--	--	---	--

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
„СВОБОДА“,
„УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК“
ТА СОЮЗІВКА

вітаять

Україну та весь український народ
з 23-ою річницею
НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Ми віримо в єдність народу
та бажаємо ладу і миру в державі,
котра переходить важкі часи.
Молимося за наших героїв
і чекаємо перемоги на користь нашої держави.

МНОГАЯ ТА БЛАГАЯ ЛІТА!

Дзеркало

ЛЮБИМ УКРАЇНУ!

Свою Україну любіть.
Любіть її... Во время люте,
В остатню тяжкую минуту
За неї Господа моліть...

М. Шевченко

**ПЛЕКАТИМУ СИЛУ І ТІЛА, І ДУХА,
ЩОБ НАРІД МІЙ ВОЛЬНИМ, МОГУТНІМ ЗРОСТАВ.
ЩОБ В ДУМАХ ЖУРЛИВИХ НЕВОЛЬНИЧА ТУГА
ЗАМОВКЛА, А ГОРДО ЩОБ СПІВ НАШ ЛУНАВ**

**В ІМЕНІ ЦІЛОЇ ПЛАСТОВОЇ РОДИНИ АМЕРИКИ
КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА США
ВІТАЄ ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД
З НАГОДИ
ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
ВІЛЬНОЇ САМОСТІЙНОЇ І СУВЕРЕННОЇ УКРАЇНИ.
МНОГАЯ І БЛАГАЯ ЛІТА!
СЛАВА УКРАЇНІ!**

